G A Z A
e e n s c h a n d v l e k

reisverslag

21 - 25 november 2011

waarneming van

een sluipende volkerenmoord

Jan Wijenberg
Oud-ambassadeur
Den Haag

aangeboden aan

de leden van

de Eerste en de Tweede Kamer
der
Staten Generaal

december 2011

HET IS VEEL ERGER DAN U VERMOEDT

inhoudsopgave

Samenvatting

De reis naar Gaza was bedoeld voor parlementsleden. Op uitnodiging van 'The Council for European Palestinian Relations' in Brussel namen acht Nederlanders, geen van hen parlementslid, deel aan het bezoek aan Gaza. Honderd parlementsleden, journalisten en actievoerders van 40 landen uit vrijwel alle continenten participeerden.

Bij wijze van achtergrondinformatie wordt een schets op hoofdlijnen gegeven van de officiële Nederlandse politieke visie terzake. Deze geeft volop steun aan het internationale isolement van Hamas en aan de Israëlische afgrendeling van Gaza. In de internationale gemeenschap is, naar aanleiding van Operation Cast Lead de aanval op Gaza door Israël in december 2008/januari 2009, de vraag aan de orde gesteld of Hamas en Israël toen het internationaal recht schonden. De Nederlandse regering, de ministers van Buitenlandse Zaken Verhagen en Rosenthal voorop, streeft naar het frustreren van de behandeling van een studie terzake, het Goldstone rapport. Met die benadering pogen zij de loop van het internationaal recht onmogelijk te maken. De Nederlandse regering draagt er medeverantwoordelijkheid voor, dat de Gazanen volledig vogelvrij en rechteloos zijn.

Dit verslag beoogt - met de concentratie op een vijftal constanten in het Israëlisch beleid en het geven van een impressie van de stand van zaken in Gaza - toevoegende waarde aan te dragen. Deze kan gezien worden als complementair aan de veelheid van beschikbaar feitenmateriaal en analyses uit Israëlische bronnen, gegevens uit de Familie van Organisaties van de Verenigde Naties, van internationale mensenrechtenorganisaties, van Palestijnse en Israëlische ngo's, alsmede het rapport van de recente bevindingen van The Rights Forum.
Aangetoond wordt, dat de Israëlische ideologie en doelstellingen, vertaald in actie van de overheid, gericht zijn op het verwijderen van alle Palestijnen uit "het beloofde land". In het geval van Gaza gebruikt Israël een scala van instrumenten die leiden tot sluipende volkerenmoord. Met een groot aantal elkaar versterkende acties en maatregelen wordt de Gazaanse samenleving ernstig ontwricht en - de huidige omstandigheden gelijkblijvend - op termijn vernietigd.

Aandacht wordt besteed aan de verontschuldiging die de Amerikaanse en de meeste Europese delegaties - onder het oog van onder andere veertig Arabische TV-kanalen - overbrachten over de niet-aflatende steun van hun regeringen aan het desastreuze Israëlische beleid.
Naast de bekende steun van Shia Iran aan Hamas, was de overduidelijke steun van leidinggevende religieuze elementen in de Sunni stroming, 1,4 miljard moslims sterk, opmerkelijk te noemen.

Passages worden gewijd aan in het oog springende aspecten: het Israëlische onderdrukkingssysteem door middel van grootschalige en langdurige detenties, inclusief wijdverbreide martelpraktijken, en een paar door Israël gestelde voorwaarden bij de recente gevangenenruil met korporaal Gilad Shadid.

Van de zijde van de Palestijnen in Gaza stond één oproep centraal:

"Verlos ons van deze wurgende belegering!"

En, tenminste, "laat ons toegang krijgen tot onze akkers in de bufferzones langs de Israëlische muur en tot onze eigen visserijgronden op zee. Op die manier kunnen wij vrijwel geheel in onze voedselbehoefte voorzien en zijn dan nauwelijks meer afhankelijk van internationale hulp."

De bijzondere constellatie ter plaatse indachtig, wordt enige aandacht besteed aan de multilaterale en bilaterale financiering van de Israëlische bezetting (ook door Nederland) en aan de Nederlandse consulaire dienstverlening. Voorgesteld wordt het verlies aan investeringen in de Gazaanse haven, het vliegveld en een Fokker F-50 van Israël met rente terug te vorderen en het vigerende reisadvies te verscherpen. Enige gedachten werden ontwikkeld ter verbetering van de consulaire dienstverlening aan de Nederlandse gemeenschap en aan de Gazaanse bevolking.

Tenslotte wordt een visuele impressie gegeven van de martelpraktijken van "de enige democratie in het Midden-Oosten".

1. Inleiding

1.1 *De delegatie*

De *Council for European Palestinian Relations* (CEPR) in Brussel heeft wereldwijd parlementsleden uitgenodigd voor een reis naar Gaza van 21 tot 25 november 2011. In Gaza arriveerden 100 parlementsleden, journalisten en actievoerders van 40 landen uit vrijwel alle continenten. Gezamenlijk werden wij genoemd: De Internationale Parlementaire Delegatie. [Bijlage I] Wij wikkelden ons programma af in drie taalgroepen: Arabisch, Engels en Spaans/Portugees. Ongeveer 50 personen verschenen niet. Zij hadden een negatief reisadvies van hun regeringen voor Caïro opgevolgd.
Onze groep stond onder leiding van Barones Jenny Tonge (House of Lords, Lib.Dem.) en Clare Short (Lagerhuis, Labour, voormalig minister voor Ontwikkelingssamenwerking). Marisa Matias (Portugese) en Paul Murphy (Ier en opvarende van de Mavi Marmara), leden van het Europees parlement, beide behorend tot de socialistische fractie, namen deel. Zoals mocht worden verwacht, was het Amerikaanse Congres afwezig. De VS werd vertegenwoordigd door Luchtmacht Kolonel (ret.) Ann Wright, eveneens opvarende van de Mavi Marmara. Murphy en Wright ontvingen bij de vermelding dat zij in Israëlische gevangenschap zijn geweest op zeker moment een stormachtig applaus van een omvangrijk Gazaans publiek. Het bleek niet alleen een gemeenschappelijke, directe en indirecte ervaring. Verblijf in een Israëlische gevangenis levert een eervolle vermelding op.

Het programma van de delegatie is bijgevoegd. [Bijlage II] De moeilijke logistieke omstandigheden hadden tot gevolg dat dit programma niet geheel volgens plan kon worden uitgevoerd. Inhoudelijk waren de ervaringen ruim voldoende om een goed beeld te krijgen.

1.2 *Gaza en de Nederlandse politiek*

Nederlandse parlementsleden in Den Haag en Brussel hebben geen *acte de présence* gegeven. Een achttal andere Nederlanders, waaronder ik, werd de gelegenheid tot deelname geboden. Voor zover kon worden nagegaan, heeft slechts één Nederlands parlementslid, Martijn van Dam, PvdA, na Operation Cast Lead - de Israëlische aanslag op Gaza van 27 december 2008 (nb. toen de VS en de EU met kerstverlof waren) en 18 januari 2009 - bezocht. Ook minister Bert Koenders bezocht Gaza.
Toenmalig minister van Buitenlandse Zaken, Maxime Verhagen, was tijdens zijn bezoek aan Israël kort na de Operatie Cast Lead de Gazastrook dicht genaderd. Zijn opvatting over evenwichtige hoor- en wederhoor is aldus. Hij liet zich samen met een Israëlische generaal aan de grens met Gaza in een Israëlische legerhelikopter omhoog hijsen. Mede op basis van deze waarneming hadden naar zijn oordeel de Israel Defence Forces volkomen gelijk. Het was voor de veiligheid van Israël absoluut

noodzakelijk om zo'n 1.400 Gazanen - merendeels burgers, waaronder veel kinderen - om te brengen, minimaal 5.000 huizen en zeker 240 scholen en een groot aantal gezondheidscentra te verwoesten, witte fosfor en verarmd uranium tegen de burgerbevolking in te zetten en 19 andere soorten kankerverwekkende, verminkende en onvruchtbaar makende chemische stoffen over het land uit te strooien.
Minister Verhagen schreef op 10 juni 2009 een Kamerbrief 'inzake Gaza, stand van zaken onderzoeken operatie Cast Lead'. [1] In mijn brief aan het ministerie van Buitenlandse Zaken van 27 augustus 2009 [2] werd aangetoond dat de minister alle vijf officiële onderzoeken onder tafel werkte, zelfs het nog niet verschenen Goldstone rapport. Hij, en zijn opvolger Rosenthal, hebben zich grote inspanningen getroost om de behandeling van dit rapport in de VN Mensenrechtenraad te frustreren en daarmee de loop van het internationaal recht te voorkomen.

1.3 *Ieren*

De Ierse delegatie verdient aparte vermelding. De Ierse en Noord-Ierse participanten werden uitzonderlijk hartelijk ontvangen. De Ieren hebben lange tijd grote maatschappelijke en politieke strijd gekend. Zij hebben ervaring met de strijd, militaire en politionele agressie, gevangenschap, resocialisatie van ontslagen gevangenen en het onderhandelen met de vijand, sluiten van vrede en samenwerken in een coalitieregering.
Al deze ervaring wordt door Ierland en gemotiveerde Ieren ruimhartig ter beschikking gesteld, zowel in de vorm van adviezen als via de financiering van projecten.
De solidariteit en warme gevoelens tussen Gazanen en Ieren bleek, waar we ook kwamen.

1.4 *Dit verslag: een aanvulling op bekende feiten*

Het Israëlisch - Palestijns conflict is inhoudelijk en kwantitatief het best geregistreerde conflict ooit, zowel door de Verenigde Naties, het Rode Kruis als door geloofwaardige Israëlische en Palestijnse ngo's. Ook officiële Israëlische gegevens dragen nuttige feiten voor de juiste beeldvorming aan. Van hun *fact finding* missie Gaza in oktober 2011 hebben de leden van The Rights Forum, onder leiding van Oud-premier Dries van Agt, een solide en substantieel verslag [3] gemaakt. Al deze informatie is vrij toegankelijk.

In dit verslag beperk ik mij daarom tot enige constanten in het Israëlisch beleid en een aantal feitelijke, illustratieve waarnemingen ter plaatse. Ik hoop daarmee duplicering te vermijden en vanuit een enigszins andere invalshoek toevoegende waarde te bieden.

2. Constanten in Israël's beleid

Het conflict tussen Israël en Palestina valt slechts te doorzien wanneer een vijftal concepten wordt begrepen: het Politiek Zionisme, Gush Emunim (het Blok van de Geloofsgetrouwen), de Permanente Tijdelijkheid, de Matrix of Control en Hasbara. Deze concepten plaatsen het Israëlische beleid in de vereiste en verhelderende context.

2.1 het Politiek Zionisme

Het gestelde doel is de vestiging van Groot- of Eretz-Israël, het huidige Israël, Oost-Jeruzalem en de Westoever omvattend waarin geen, of zo weinig mogelijk onderworpen Palestijnen en bedoeïenen verblijven. Vrijwel alle politieke partijen hebben dit opgenomen in hun partijprogramma. Ruim 80% van het joodse deel van de Israëlische bevolking onderschrijft het. Het Politiek Zionisme is de facto de nationale ideologie.

2.2 Gush Emunim (het Blok van de Geloofsgetrouwen)

Deze ideologie van de kolonisten is al decennia lang de doorslaggevende, religieus-fundamentalistisch georiënteerde machtsfactor voor het Israëlische overheidsbeleid en neemt onder de huidige coalitie slechts in betekenis toe. [4] Naast andere, huiveringwekkende opvattingen - over onder andere het belang van structureel liegen als methode en de noodzaak de democratie omzeep te brengen - beziet deze groepering de Palestijnen als volgt:

> *The strategy that follows from the ideology of Gush Emunim is clear and simple: It perceives of the Six-Day War as the continuation of the War of Independence, both in terms of seizure of territory, and in its impact on the Palestinian population. According to this strategy, the occupation boundaries of the Six-Day War are the borders that Israel must set for itself. And with regard to the Palestinians living in that territory – those who did not flee or were not expelled – they must be subjected to a harsh regime that will encourage their flight, eventuate in their expulsion, deprive them of their rights, and bring about a situation in which those who remain will not be even second-class citizens, and their fate will be of interest to no one. They will be like the Palestinian refugees of the War of Independence; that is their desired status. As for those who are not refugees, an attempt should be made to turn them into "absentees." Unlike the Palestinians who remained in Israel after the War of Independence, the Palestinians in the territories should not receive Israeli citizenship, owing to their large number, but then this, too, should be of interest to no one. The ideology of Gush Emunim springs from religious, not political motivations. It holds that Israel is for the Jews, and it is not only the Palestinians in the territories who are irrelevant: Israel's Palestinian citizens are also exposed to discrimination with regard to their civil rights and the revocation of their citizenship.*

En dat is precies het lot van de Palestijnen in Israël, in Oost-Jeruzalem, in Gaza en op de Westoever.

2.3 Permanente Tijdelijkheid

Hajo Meijer vond de permanente dreiging van de dood in Auschwitz minder erg dan de voortdurende onzekerheid.
Permanente Tijdelijkheid [5] vormt een vast onderdeel van het Israëlische beleid. Niets staat vast. Een kleine greep. De grenzen zijn niet gedefinieerd, het is nooit duidelijk welke goederen wel en welke niet Gaza in mogen en of de konvooien wel of niet vandaag mogen vertrekken, de duizenden gevangenen weten lange tijd niet - en sommigen nooit - waarvan zij worden beschuldigd, zij blijven in onzekerheid hoe lang zij vast blijven zitten en of en wanneer zij familie mogen ontvangen. Vredesonderhandelingen worden begeleid door mooie beloftes, maar moeten nergens toe leiden. Alastair Crooke:

> *A decade ago, I was a member of Senator George Mitchell's staff on his first foray into the region, after he was asked to head a 'fact-finding committee' into the causes of the second intifada. Even then, Livni's vision was evident in the Israeli strategy of excluding Palestinians from the body politic while making them subject to its methods of control. The Occupied Territories assumed an elastic, shifting geography in which the rule of law was suspended under cover of the law. It was Sharon who pioneered the philosophy of 'maintained uncertainty' that repeatedly extended and then limited the space in which Palestinians could operate by means of an unpredictable combination of changing and selectively enforced regulations, and the dissection of space by settlements, roads Palestinians were not allowed to use and continually shifting borders. All of this was intended to induce in the Palestinians a sense of permanent temporariness. Maintaining control of the Occupied Territories keeps open to Israel the option of displacing Palestinian citizens of Israel into the Territories by means of limited land swaps. It also ensures that Israel retains the ability to force future returning refugees to settle in their 'homeland', whereas a sovereign Palestinian state might decline to accept the refugees. It suits Israel to have a 'state' without borders so that it can keep negotiating about borders, and count on the resulting uncertainty to maintain acquiescence.*

2.4 The Matrix of Control

Jeff Halper, coordinator of the Israeli Committee Against House Demolitions, beschreef de Matrix of Control [6], het complexe Israëlische onderdrukkingssysteem. Deze analyse werd geschreven tijdens de regeerperiode van Ariel Sharon. Daarom zijn sommige aspecten niet meer van toepassing. De bevindingen van Halper zijn evenwel onverminderd geldig. De hoofdkenmerken zijn samengevat in de hieronder weergegeven paragraaf:

The Matrix of Control: Rendering the Occupation Invisible

Before we begin our analysis of Taba, I must define what I mean by a Matrix of Control? It is a system of control designed
1. to allow Israel to control every aspect of Palestinian life in the Occupied Territories, while
2. lowering Israel's military profile in order to give the impression to the outside that what Palestinians refer to as "occupation" is merely proper administration, and that Israel has a "duty" to defend itself and the status quo, yet
3. creating enough space for a dependent Palestinian mini-state that will relieve Israel of the Palestinian population while
4. deflecting, through the use of "administrative" image and bureaucratic mechanisms, international opposition and thus to maintain control indefinitely and, in the final analysis,
5. to force the Palestinians' to despair of ever achieving a viable and truly sovereign state and to accept any settlement offered by Israeli. ("Time is on our side" is, as Sharon has often said, a cornerstone of Israeli policy.)
Because it operates under a Kafkaesque guise of "proper administration", "upholding the law", "keeping the public order" and, of course, "security", the Matrix of Control renders the Occupation virtually invisible. In "normal" times (when active Palestinian resistance can be stifled), its outward appearance is legal and bureaucratic, the most effective means of control over a long period of time. The Israeli military government over the Occupied Territories is called, for example, the "Civil Administration", even though it is headed by a colonel under the strict authority of the Ministry of Defence, and is bound by the orders of the general commanding the "Central Front".

The control mechanisms of the Matrix are varied and diverse. There are, first of all, active measures to ensure acquiescence:
- *Outright military actions, including attacks on civilian population centers and the Palestinian infrastructure;*
- *Extensive use of collaborators and undercover "mustarabi" army units: administrative detention, arrest, trial and torture; and*
- *"Orders" issued by the Military Commanders of the West Bank and Gaza (some 2000 in number since 1967), supplemented by Civil Administrative policies, that replace local civil law with policies and procedures that cynically further Israeli political control.*

A second set of controls derives from Israel's policy of "creating facts on the ground"- virtually all of them in violation of international law (including the Fourth Geneva Convention signed by Israel itself). These include:
- *Massive expropriation of Palestinian land;*
- *Construction of more than 200 settlements and the transfer of 400,000 Israelis across the 1967 boundaries: about 200,000 in the West Bank, 200,000 in East Jerusalem and 6000 in Gaza (the latter occupying a fourth of the land, including most of the coastline);*
- *Carving up the Occupied Territories into areas - Areas "A," "B," "C," "D" in the West Bank; "H-1" and "H-2" in Hebron; Yellow, Green, Blue and White Areas in Gaza; natural reserves; closed military areas, security zones, and "open green spaces" of restricted housing over more than half of Palestinian East Jerusalem - which confine the Palestinians to some 190 islands all surrounded by Israeli settlements, roads and checkpoints;*
- *A massive system of highways and by-pass roads designed to link settlements, to create barriers between Palestinian areas and to incorporate the West Bank into Israel proper;*
- *Imposing severe controls on Palestinian movement;*
- *Construction of seven industrial parks that give new life to isolated settlements, exploit cheap Palestinian labor while denying it access to Israel, rob Palestinian cities of their economic vitality, control key locations and ensure Israel's ability to continue dumping its industrial wastes onto the West Bank;*
- *Maintaining control over aquifers and other vital natural resources;*
- *Exploiting holy places (Rachel's Tomb in Bethlehem, the Cave of the Patriarchs in Hebron and others in and around Jerusalem) as pretexts for maintaining a "security presence", and hence military control.*

Yet a third set of control mechanisms, the most subtle of all, are those of a bureaucratic or "legal" nature. They entangle Palestinians in a tight web of restrictions and trigger sanctions whenever Palestinians try to expand their life space. These include:
- *A permanent "closure" of the West Bank and Gaza;*
- *A discrimatory and often arbitrary system of work, entrance and travel permits restricting freedom of movement both within the country and abroad;*
- *The use of diverse methods of active displacement: exile and deportation; the revoking of residency rights; induced emigration through impoverishment; land expropriation, house demolitions and other means of making life in the Occupied Territories unbearable. Schemes of "transfer" have also been suggested (in fact, two parties in Sharon's government - the National Union Party of the assassinated Tourism Minister Ze'evi and Minister of Infrastructure Lieberman's "Israel is Our Home"- have "transfer" as their main political program). Hundreds of thousands of Palestinians have "departed" since 1967, but the core of three million sumud ("steadfast") Palestinians still remains.*
- *Zoning policies which, under the guise of planning and the law, serves to freeze the natural development of Palestinian towns and villages. Part of this system involves the restrictive use building permits, enforced by house demolitions, arrests, fines and daily harassment, all designed to confine the population to small enclaves;*
- *Expansive "master plans" being drawn around settlements which allow for massive building while contending that settlement building has been "frozen".*
- *Restrictions on the planting of crops and their sale, together with the wholesale*

uprooting of hundreds of thousands of olive and fruit trees since 1967; and

* *Employing licensing and inspection of Palestinian businesses as a means of political control.*

To all of this must be added, of course, the debilitating psychological costs of life under occupation: loss of life, imprisonment, torture, harassment, humiliation, anger and frustration, as well as traumas suffered by tens of thousands of Palestinians (especially children) who witnessed their homes being demolished, saw their loved ones beaten and humiliated, suffered from inadequate housing, and who lost opportunities to actualize their life potentials. These are wounds that will take generations to heal.

2.5 Hasbara

Overheidspropaganda wordt tegenwoordig 'spin' genoemd. 'Spin-dokters' begrijpen meestal dat imago en realiteit niet al te ver van elkaar mogen afwijken. Dat zou op de langere termijn contraproductief werken. Israël's speciale versie van 'spin' is anders, indrukwekkend en verrassend succesvol. Meestal echter staat het op gespannen voet met de feiten en het internationaal recht. Dit instrument van voornamelijk desinformatie heet Hasbara [Hebreeuws voor 'uitleggen' of 'interpreteren'].[7] Israël investeert grote sommen geld, veel tijd en energie aan de wereldwijde opbouw van het eigen imago. Deze uitgebreide en geraffineerde propagandamachine wil de wereld overtuigen van Israël's gelijk.

Het gaat niet alleen om informatie. Training is een van de vele instrumenten. Het Israëlische Ministerie van Buitenlandse Zaken beheert een toegesneden en gedegen vierweekse cursus, *The Ambassador's Course* [8] genoemd. Onder de kop *"Ben jij het ontbrekende stuk in Israël's Hasbara team?"* wordt joodse groepsleiders, opvoeders, studenten en activisten in 'de Diaspora' de gelegenheid geboden om een samenvattend overzicht van het conflict te verwerven, de Palestijnse propaganda te begrijpen en 'partijdigheid' in de media te onderkennen. Ook wordt geïnstrueerd hoe het Israëlische beleid te propageren. Deze werkmethode geeft de verklaring waarom verdedigers van Israël in openbare debatten steeds dezelfde argumenten naar voren brengen. Deze zijn in Israël voorgekookt.

De Israëlische propagandamachine produceert vertekeningen van de werkelijkheid die agressie, geweld en oorlog verdedigen en propageren. Vier in het oog springende thema's als voorbeelden:

- *Iran wil Israël van de kaart vegen*

President Ahmadinejad heeft dat niet gezegd, en het ook niet gesuggereerd. Hij voorziet onvermijdelijke *regime change* in Israël zonder inmenging van Iran, zoals gebeurde met de Sjah van Perzië, het Apartheidsregiem en de Sovjet Unie. Opmerkelijk is, dat Israëlische analysten van naam het met de president van Iran eens zijn;

- *Hamas wil Israël elimineren*

Op dit moment is Hamas de enige potentiële partner in het conflict die lange termijn vrede aanbiedt, echter onder de verplichtingen en regels van het internationaal recht, die Israël negeert en overtreedt. Onder die voorwaarden is Hamas bereid met Israël samen te leven;

- *Hezbollah viel Israël met raketten aan in de zomer van 2006. Israël had geen keus dan te antwoorden*

  Vlak voor de zomeroorlog van 2006 had de Libanese regering een klacht in voorbereiding tegen Israël bij de VN - Veiligheidsraad wegens voortdurende grensschendingen.[9] Hezbollah nam in werkelijkheid met het oog op gevangenenruil twee geüniformeerde Israëlische soldaten gevangen, toegestaan onder het internationaal recht. Israël had slechts een - armzalig - excuus nodig om zonder deugdelijke redenen verwoestende aanvallen op Libanon te plegen. Deze waren ruim van te voren zorgvuldig voorbereid. Hezbollah kwam pas tegen Israëlische doelen in actie na deze overduidelijke schending van het internationaal recht;

- *De Mavi Marmara voerde wapens mee, die gebruikt werden tegen de Israëlische militairen die aan boord wilden komen*

  Voor vertrek uit havens in de Middellandse Zee werden op verzoek alle schepen van de betreffende flottilla door de lokale autoriteiten op wapens onderzocht. Deze werden niet gevonden. Terwijl Israël alle opvarenden opgesloten hield en alle elektronische communicatiemiddelen had geconfisqueerd, en dus geen weerwoord mogelijk was, rechtvaardigden de Israëlische autoriteiten met bovenstaande leugen de moord op 9 ongewapende opvarenden. Deze overval vond plaats in internationale wateren en is daarmee, onder de in het internationaal recht geldende definitie, een geval van piraterij.

De strategie van Hasbara is ons volledig het zicht te ontnemen op de *facts-on-the-ground,* op de kern van het Israëlische beleid en op de eisen die het internationale recht aan Israël stelt. Ons wordt aangepraat dat Israël's veiligheid voortdurend wordt bedreigd en dat de bezetting van de Palestijnse gebieden om die reden - helaas - nodig is.

Niets is minder waar. Het Politiek Zionisme, Gush Emunim en alle daaruit voortvloeiende onderdrukking van de Palestijnen bewijzen dat Hasbara structureel liegt en ons het zicht op de barre werkelijkheid probeert te ontnemen.

2.6 Een voorbeeld

Dit omvangrijke complex van agressie en leugens tast ook de Israëlische bevolking aan. Ook hun zicht op de werkelijkheid wordt hen ontnomen. Collectieve angst neemt gevaarlijke vormen aan. Het is niet moeilijk daarin paranoïde tendensen te ontwaren. Een recent interview is buitengewoon illustratief.

Zvi Mazel is Oud-ambassadeur van Israël in Egypte. De nabije toekomst in het laatst

genoemde land is van groot belang voor de effectiviteit van het Israëlische beleg van Gaza. Krijgen de democratisch gekozen partijen de daadwerkelijke macht, dan gaan de overgangen met Gaza naar verwachting wijd open en is het beleg mislukt. Blijven de militairen aan de macht, wat niet uitgesloten moet worden geacht, dan blijft Gaza als openlucht gevangenis grotendeels in takt.
Mazel vertolkt in een interview [10] de zelf gecreëerde Israëlische angsten en de daaruit voortvloeiende oorlogzuchtige Israëlische mentaliteit. Hij vindt niets fout in het Israëlische beleid, zelfs niet tegenover de Palestijnen en de bedoeïenen, is niet in staat een onderscheid te maken tussen 'joden' en 'het Israëlische regime', is het contact met de realiteit, waaronder de Egyptische, kwijt en ook niet in staat om het verschil te maken tussen het verwerpelijke antisemitisme en het achtenswaardige antizionisme. Het democratisch gehalte van zijn opvattingen wordt geïllustreerd in de uitspraak over Egypte: *"Wij zien het liefst dat het leger aan de macht blijft".* Al zijn beweringen ontberen elke onderbouwing. Hierbij enige citaten:

> *Maar het probleem is dat de Moslimbroeders* [in Egypte] *zeer antisemitisch zijn. Zij hebben met hun geschriften het denken van veel moslims zo veranderd dat wij joden symbool zijn geworden van het kwaad, net als vroeger in Europa. Regelmatig roepen de Moslimbroeders op tot het doden van joden. Zij zijn uit op een genocide. [...] Soms vormen ze* [de Moslimbroeders van Marokko, Tunesië en Egypte] *een islamitisch front tegen Israël. Dat maakt ons bang. [...] Als Egypte het vredesverdrag* [met Israël] *opzegt, betekent dat waarschijnlijk oorlog. [...] Maar denken de moslimbroeders net zo rationeel als wij? Dat is de grote vraag die nu in Israël leeft. We weten het niet. Aangezien Egyptenaren van nature irrationele mensen zijn, is alles mogelijk. [...] Want zij leren op school dat joden slechte mensen zijn en dat het land van Israël de Arabieren toebehoort. [...] Een Egyptenaar slaat na een dag demonstreren nog steeds zijn vrouw.*

3. Gaza, het bezoek

Uit veiligheidsoverwegingen zijn de namen van gesprekspartners zonder officiële functie weggelaten.

3.1 "Israël trok zich terug uit Gaza"

In Gaza woonden, verspreid over 21 kolonies, bijna 10.000 kolonisten, 0,6% van de totale bevolking. Zij namen 25% van het totale gebied in beslag, waaronder grote delen van de kustlijn. Zij oefenden een ware terreur op de Gazanen uit. [11] Van 16 tot 30 augustus 2005 werden de kolonisten tegen hun wil geëvacueerd naar Israël. In zijn TV-toespraak op de eerste dag, zei premier Ariel Sharon onder meer dat dit goed was voor Israël. Hij 'reikte een olijftak' aan de Gazanen.
Niets was minder waar. Hasbara - de geïnstitutionaliseerde leugenmachine - was aan het werk. De nacht na het vertrek van de laatste kolonisten - toen gevoelige Israëlische oren er geen last meer van zouden hebben - vlogen Israëlische straaljagers herhaaldelijk laag over de bevolkte gebieden. De knallen van het doorbreken van de geluidsbarrière veroorzaakten panische angst in de bevolking, vooral onder kinderen. Door internationale druk werden deze praktijken na enige maanden gestaakt.

Op een andere manier dan op de Westoever, bleven de Matrix of Control en de Permanente Tijdelijkheid, in lijn met de vertrouwde doelstellingen van het Politiek Zionisme en Gush Emunim, volledig van kracht. Er is één verschil met de Westoever. Omdat geen rekening meer behoeft te worden gehouden met de aanwezigheid van kolonisten, is de agressie zelfs openlijker, wreder en moorddadiger.
Gaza is hermetisch afgesloten door een indrukwekkende muur en bufferzones. Overdag kan iedereen die een zone betreedt, onder vuur worden genomen door van grote afstand bediend Israëlisch geschut. 's-Nachts betekent dit de zekere dood. Op zee wordt permanent gepatrouilleerd door Israëlische marineschepen. [Bijlage III] Zij tolereren geen enkel vertrek of aankomst van schepen van of naar Gaza. Israëlische gevechtsstraaljagers, Apache aanvalhelikopters, lucht-tot-grond en grond-tot-grond raketten en drones beheersen het luchtruim. Duizenden Gazanen hebben door frequente aanslagen al het leven gelaten. Vele malen meer zijn mannen, vrouwen en kinderen voor het leven verminkt.

De afsluiting van Gaza is vrijwel totaal. De bewoners verblijven levenslang in een grote openlucht gevangenis. Sinds de val van Mubarak in Egypte staat de deur voor personenverkeer bij de Rafah Crossing, tot woede van Israël, op een kleine kier.
Israël hanteerde als rechtvaardiging van de afgrendeling van Gaza onder andere het gevangen houden van korporaal Gilad Shalid [in gevangenschap gepromoveerd tot sergeant majoor]. Deze argumentatie, typerend voor het opereren van Hasbara, blijkt geen steek te houden. Shalid is vrij, het beleg gaat onverminderd door.

3.2 *Sluipende volkerenmoord, het Politiek Zionisme en Gush Emunim in actie*

Het beleg van Gaza begon in 2005 na de verwijdering van de Israëlische kolonisten. Deze vrijwel totale afsluiting had al rampzalige effecten. Maar het werd nog erger.

Tijdens de drie weken dat Operatie Cast Lead duurde, gebruikte - aldus de minister van Gezondheidszorg - de Israel Defence Forces 50% van de strategische voorraden en werden 19 soorten zware metalen en kankerverwekkende stoffen (vastgesteld door Italiaans onderzoek), witte fosfor en verarmd uranium [12] grootschalig over de Gazastrook uitgestrooid. Behalve kanker, veroorzaken deze ook misvormingen en onvruchtbaarheid.

In Gaza wonen ca. 1,5 miljoen mensen, ongeveer zoveel als in de conglomeratie Rotterdam.

Deze schadelijke stoffen komen deels uiteindelijk ook in zee terecht. Daar staat gewoonlijk een noordelijke stroming. Israël heeft geklaagd dat zwaar verontreinigd zeewater ingezogen wordt in hun ontziltingsfabriek.

De door Israël gecontroleerde elektriciteitsvoorziening hapert dagelijks, met grote gevolgen voor de gezondheidszorg, de waterbehandeling en -voorziening en tal van andere vitale sectoren.
De voor Gaza vitale watertoevoer door drie wadis uit oostelijke richting wordt door Israël tot op grote diepte vrijwel geheel aan Gazaans gebruik onttrokken. De wadis zijn, omdat de zuiveringsinstallaties niet zonder watertoevoer kunnen functioneren, veranderd in open riolen. Zuiveringsinstallaties voor rioolwater werden beschadigd en kunnen bij het ontbreken van vervangende onderdelen niet worden gerepareerd. Slechts 60 - 70% van het aanbod van rioolwater kan worden gezuiverd. Door gebrek aan toevoer van water dringt zeewater het land binnen en veroorzaakt verzilting van landbouwgronden. De minimale waterbehoefte per persoon per dag wordt door de WHO gesteld op 150 m^3. In Gaza is 87 m^3 beschikbaar. De waterhuishouding van Gaza wordt, aldus de Directeur van de *Coastal Municipal Water Utility*, geteisterd door zowel een ‘water siege’, een ‘commercial siege’ en voortdurende wijzigingen in de invoervoorwaarden.
Scholen werden op grote schaal vernietigd en kunnen door blokkade van bouwmaterialen niet worden herbouwd. Tenminste 1.000 studenten wordt het onmogelijk gemaakt om buiten Gaza te gaan studeren, op de Westoever en in het buitenland. De universiteiten ontberen voor verschillende natuurkunde disciplines de chemicaliën voor de laboratoria. De noodzakelijke onderdelen voor reparatie mogen de Gazastrook niet in.
Invoer van noodzakelijke medicijnen, instrumentarium en ‘disposables’ (zoals rubber handschoenen en injectienaalden) wordt geweigerd. Ernstig zieke patiënten

wordt vrijwel zonder uitzondering de toegang tot Israël voor noodzakelijke behandeling routinematig geweigerd. Begeleidende familieleden wordt wel eens uitzicht op toelating van de zieke geboden in ruil voor inlichtingen. In een aantal geregistreerde gevallen heeft de weigering om als spion op te treden de dood tot gevolg gehad. Anderen proberen hun familielid te redden door verrader te worden.
Hoewel de levensmiddelenvoorziening iets is verbeterd, bevindt deze zich ruim onder het noodzakelijke niveau.
De door het beleg grotendeels verpauperde bevolking kan zich het kostbare voedsel en de - veelal door tunnels gesmokkelde - dure medicijnen niet permitteren. In de zogenaamde bufferzones mag geen landbouw worden bedreven. Op zee is, als gevolg van het terugdringen van de vissers tot een 3 mijl zone, de opbrengst van de vangst nauwelijks meer de moeite waard.

Het beleg van Gaza heeft de vroeger redelijk welvarende bevolking grote werkloosheid (40% van de beroepsbevolking), wijdverbreide armoede (40% van de bevolking leeft ‘under the poverty line’) en afhankelijkheid van externe hulp gebracht. Ook de bepalende factoren voor de zeer slechte gezondheidssituatie zijn ‘man made’.

Al de genoemde factoren werken op elkaar in en versterken de negatieve effecten. De ziekmakende chemicaliën en andere gevaarlijke stoffen dringen door in de voedselketen en veroorzaken geleidelijk aan dodelijke ziektes bij mens en dier (waaronder voor vervoer belangrijke ezels). Ondervoeding tast de weerstand van mensen aan en vermindert bij opgroeiende kinderen de ontwikkeling van de hersenen. Behandelbare zieken sterven onnodig. Elke dag hebben de ziekenhuizen 8 tot 10 uur geen elektriciteit. Tijdens de zomerperiode is er geen air conditioning, in de winter geen verwarming. Tijdens het wegvallen van de elektrische stroom sterven in het grootste ziekenhuis in Gaza Stad regelmatig meer dan tien patiënten (waaronder zeer kleine kinderen) in één keer. De met de storing gepaard gaande piek in voltage beschadigt gevoelige medische apparatuur. Onderdelen en vervangende instrumenten moge de Strook niet in. Vervuild water maakt mensen ziek. Gebrek aan onderwijs zet kinderen, toch al in een uitzichtloze politieke situatie, op permanente achterstand. Enzovoorts, enzovoorts, enzovoorts.

Van de zijde van UNWRA werd er in 2009 al voor gewaarschuwd dat de verzwakking van de bevolking, de slechte hygiënische omstandigheden en de gebrekkige medische infrastructuur ernstige gevolgen kunnen hebben. Wanneer een epidemie uitbreekt, en die zal er op termijn zeker komen, zal de bevolking op grote schaal niet de gebruikelijke lichamelijke weerstand hebben en massaal sterven. [13]

Op grond van de doelstellingen en methoden van het Israëlische Politiek Zionisme en Gush Emunim, is de geleidelijke en gestadige vernietiging van de Gazaanse bevolking een bewuste keus.
Richard Falk (gerespecteerde Joods/Ameriaanse internationaal recht geleerde en

de speciale VN rapporteur voor mensenrechten in de Palestijnse gebieden) heeft dit Israëlische beleid genoemd: *Slouching toward a Palestinian Holocaust,* [14] Sluipen naar een Palestijnse Holocaust.

3.3 Verontschuldiging en 'a sick joke'

Samen met de minister president van Palestina, Ismael Haniyeh, ontmoette de volledige delegatie Gazaanse hoogwaardigheidsbekleders en andere burgers. Vertegenwoordigers van alle 40 landen spraken de aanwezigen toe. Stuk voor stuk verontschuldigden de deelnemers uit Europa en de VS zich voor de steun die hun regeringen verlenen aan de misdaden van Israël.
De Gazanen beschikken, in tegenstelling tot Israël, niet over ABC-wapens, *high performance* gevechtsvliegtuigen, Apache aanvalhelikopters, drones, marineschepen, lucht-tot-grond en grond-tot-grond raketten.
Barones Jenny Tonge zei over het Israëlische beleg ten overstaan van, onder andere, veertig Arabische TV-kanalen:

> *And all of this is done in the name of the security needs of Israel.*
> *And that is a sick joke.*

3.4 Al-Azhar universiteit, een politieke boodschap

Deze universiteit is "*an educational institute in Cairo, Egypt. Founded in 970~972 as a madrasa, it is the chief centre of Arabic literature and Islamic learning in the world.*" (Wikipedia)
Tijdens bovengenoemde bijeenkomst kwamen, onder het oog van tientallen camera's, de zes leden van onze delegatie, imams van de Al-Azhar universiteit, binnen. Zij zijn een indrukwekkende verschijning in hun tot aan de grond reikende zwarte jassen en wit en wijnrode hoofdbedekking.
Haniyeh werd door elk van hen uitvoerig, langdurig begroet en omhelst.

Wat is de politieke betekenis? Hamas wordt niet alleen ondersteund door Shia Iran en aanverwanten. Hier vond een openlijke demonstratie plaats van diezelfde steun door het theologisch hart en het mondiale geweten van de Sunni Islam. De *Umma*, de geloofsgemeenschap van 1,4 miljard moslims, zo luidt de boodschap, staat achter jullie.

3.5 De schreeuw om gerechtigheid

Hèt weerkerende thema in alle ontmoetingen, groot en klein, met hoog geplaatsten en met verpauperden, was: V*erlos ons van de belegering!* Dit beleg kent verschillende verschijningsvormen: het is zowel geografisch, economisch als politiek van aard.
En, tenminste, laat ons terugkeren tot de bufferzones langs de muur die heel Gaza - met uitzondering van het Egyptische deel - omsluit. Daar liggen onze beste land-

bouwgronden. Maar het is levensgevaarlijk die zones te betreden. Iedereen wordt daar onmiddellijk onder vuur genomen. En, zorg ervoor dat onze vissers niet worden beperkt tot de 3 mijl die Israël hen oplegt. Laat hen terugkeren tot de, in de Oslo akkoorden vastgelegde, 20 mijl zone.

Als beide mogelijk zijn, kunnen wij tenminste onszelf en onze kinderen goed voeden en hebben we nauwelijks nog externe voedselhulp nodig.

3.6 Een resolutie

De voltallige delegatie nam een resolutie aan. Het is *"a call on Governments Worldwide to Demand & Enforce End to Gaza Siege".* [Bijlage IV] De operationele tekst luidt aldus:

Specifically, the International Delegation calls for all governments nad NGOs to use these measures to demand:

- *An end to the prohibition on exports.*
- *An end to all import bans and restrictions related to consumables, healthcare and industry/business.*
- *The lifting of all control of Gaza's territorial waters.*
- *The opening of the "buffer zone" along Gaza's border with Israel.*
- *The free flow of people in and out of Gaza, limited only by reasonable security checks and document requirements.*
- *International acceptance of the Palestinian people's democratic choices in the next elections, and a commitment to constructively engage with their elected representatives.*

3.7 Een oproep om de democratie te respecteren

De Internationale Parlementaire Delegatie in Gaza ontving met waardering een oproep van *'The International Campaign for Releasing the Abducted Members of Parliament'.* [Bijlage V]

Zoals bekend, werden op aandringen van de internationale gemeenschap in 2006 Palestijnse verkiezingen gehouden. Hoewel deze naar het oordeel van internationale waarnemers zeer correct waren verlopen, was de uitkomst rampzalig. Hamas won met overweldigende meerderheid de beschikbare parlementszetels. Dat was vanzelfsprekend niet de bedoeling. Hoewel de Palestijnen natuurlijk hun eigen volksvertegenwoordigers mogen kiezen, als het maar de juiste zijn, diende Fatah, in nauwe samenwerking met Israël en de internationale gemeenschap, in te grijpen.
Het eindresultaat is bekend. Slechts in Gaza oefent de correct gekozen partij, Hamas, het legitieme gezag uit.

Op Hamas is bepaald wel het een en ander aan te merken. Dat geldt ook voor Fatah en zeker niet in de laatste plaats ook voor Israël. In navolging van Israël, wordt

deze religieus georiënteerde, sociaal bewogen verzetsbeweging en religieuze partij door de Nederlandse regering een 'terroristische' organisatie genoemd. Daarmee mag niet worden gesproken, laat staan onderhandeld. Dit beeld van Hamas is door betrouwbaar wetenschappelijk onderzoek onjuist gebleken. Een meer genuanceerd oordeel is op zijn plaats. [15]

De EU-lidstaten namen Hamas op in hun lijst van terroristische organisaties. Van het begrip terrorist bestaat geen eenduidige en sluitende juridische definitie. Deze kan ook niet bestaan. Het is in essentie een subjectieve belevenis. Voor de een is iemand een terrorist en voor een ander juist een verzetsheld:

> *'Jij bent een terrorist omdat waar jij voor staat en wat je doet, mij niet aanstaat.'*

In de loop van deze staatsgreep werden zo'n 48 correct gekozen parlementsleden in Israel gevangen gezet. Op dit moment bevinden 20 parlementsleden zich nog in het gevang.

President Abbas heeft tevergeefs met premier Ehud Olmert vredesonderhandelingen gevoerd. Zolang Palestijnse parlementsleden gevangen blijven, zo is het standpunt van onze zegslieden, zal geen voortgang in de vredesonderhandelingen mogelijk zijn.

Het is mij niet bekend dat Nederlandse parlementsleden ooit in de bres zijn gesprongen voor hun Palestijnse collega's, zelfs niet onder het motto:

> *"Ik verafschuw wat u vindt, maar ik verdedig met al mijn kracht uw recht om dat te vinden en als volksvertegenwoordiger uit te dragen."*

Wij werden gevraagd

> *"to take urgent steps to stop the crime of abducting MPs and unhust decision of deporting the Jerusalemite MPs and ending these crimes which is not only a Palestinian one but also it is World Parliamentary Crisis."*

Ik leg deze terechte oproep aan u voor met het dringende verzoek uw verantwoordelijkheid te nemen en te eisen dat uw collega's onmiddellijk in vrijheid worden gesteld en aldus hun gerechtvaardige plaats in hun parlement kunnen hernemen.
Het zou de gehavende Nederlandse democratische reputatie, vooral in de niet-Westerse internationale gemeenschap, bepaald ten goede komen.

3.8 Gazanen, vogelvrij en rechteloos

Een voorval van bijna drie jaar geleden werd tijdens ons verblijf in Gaza ineens actueel.

Tijdens de Operatie Cast Lead was 4 januari 2009 de eerste dag van de Israëlische invasie in de omgeving van Zeitoun, ten oosten van Gaza Stad. De familie Al Samouni werd door soldaten gedwongen hun huis te verlaten naar een ander huis. Vervolgens werd hun eigen huis totaal verwoest. Daarna moesten zij weer verkassen, nu naar een huis waarin zich al zo'n 100 mensen bevonden.

De volgende dag, 5 januari, begonnen militairen de muren van het huis neer te halen. De gevangengenomen burgers waarschuwden de soldaten dat zich mensen - burgers - in dit huis bevonden. Als antwoord omsingelden de soldaten het huis en beschoten het. Kort daarna werd het gebombardeerd en dus ernstig beschadigd. De meeste burgers werden bij deze aanval gedood, van de familie Al Samouni alleen al 29 leden, of gewond. Op de restanten van het huis hebben de Israëlische soldaten anit-Arabische leuzen geklad.

Enkelen hebben de slachting overleefd en kunnen het gebeurde navertellen.

De vervolging van deze misdaden was in Israël in gang gezet. Tijdens ons bezoek kwam het bericht binnen dat de Israëlische autoriteiten hadden besloten de verantwoordelijke militairen van gerechtelijke vervolging te ontslaan.
Dit veroorzaakte in Gaza alom grote verontwaardiging. Onmiddellijk werd voor de omvangrijke groep internationale journalisten een persconferentie belegd, die wereldwijd werd uitgezonden. Gretta Duisenberg, die in de Moslimwereld groot respect en gezag geniet, werd gevraagd daaraan deel te nemen. Samen met de twee enige overlevenden van de familie Al Samouni, nichtjes van nu 14 en 8 jaar, heeft zij onze verontwaardiging en onbegrip over zoveel rechteloosheid aan de wereldgemeenschap overgebracht.

Een normaal mens, zei mevrouw Duisenberg, komt zo'n slachting niet te boven. Deze jonge meisjes zijn getraumatiseerd, maar bovenal ongelooflijk dapper en volhoudend.

3.9 Riskant

De delegatie kreeg zelf een beetje te maken met de gevolgen van het beleg. Sommige omstandigheden waren niet ongevaarlijk.

Wij werden ondergebracht in drie, naast elkaar gelegen hotels. Binnen een uur waren de Nederlandse participanten ondergebracht in een ander, beter hotel. Badkamers stonden onder water, de hygiëne liet ernstig te wensen over, stoelen, beddengoed, verlichting ontbraken. Het onderhoud van de krakende lift van het hotel was in geen jaren uitgevoerd. De knop voor onze etage hing los en was naar binnen gedrukt. Bij het indrukken sprong er een vonk over.
Binnen 24 uur werden andere leden van de delegatie uit een naastgelegen hotel

overgebracht. Ook zij kampten met soortgelijke problemen, die men in een hotel niet zou verwachten.

Een van de aftandse autobussen, waarmee wij werden vervoerd, viel permanent uit. De stuurinrichting had het begeven. Gelukkig was dit ontdekt toen er geen passagiers aan boord waren.

3.10 *Langs het strand*

Het grote, gapende gat in het duin was ruim een week oud. Bij een Israëlische luchtaanval werd een gebouw van drie verdiepingen volledig verwoest. Vijfendertig leden van de Varende Politie vonden de dood.

Een tiental kilometers verderop lag ooit het Presidentiële paleis. Tijdens de Operatie Cast Lead werd het volledig verwoest.

3.11 *'A good hit'*

Het is alweer enige jaren geleden, maar het staat nog vers in het geheugen. Chaled Jumal, een Hamas leider, werd bij een luchtaanval gedood. Dertien huizen en een moskee werden verwoest en de meeste van zijn familieleden vonden eveneens de dood.
Premier Ariel Sharon vond het 'a good hit'.

3.12 *Een militaire waarnemer, vijf jaar oud*

De drie zeer jonge kinderen waren druk bezig met tekenen, toen hun moeder onze delegatie het volgende voorhield. De oudste dochter, vijf jaar oud, kan feilloos een gevechtsstraaljager, een Apache assault helikopter en van de grond en ook uit de lucht afgeschoten raketten van elkaar onderscheiden.

De dood is altijd om haar heen. Zij is wel bang, maar er ook mee vertrouwd.

3.13 *Een weduwenrecord*

Er is wereldwijd geen land of gebied waar een groter percentage weduwen, 20 jaar en jonger, te vinden is dan in Gaza. Doodsoorzaken - in overgrote mate bepaald geen natuurlijke dood - van mannen moeten extern gezocht worden; die in Gaza zelf zijn statistisch verwaarloosbaar.

Deze vrouwen fungeren als moeder en vader tegelijk. Sommige zijn gewond geraakt.

3.14 *Voogdijschap*

De traditionele wetgeving schrijft voor dat bij overlijden van de echtgenoot, het voogdijschap van minderjarigen overgaat op zijn broer of zijn vader. De huidige wet in Gaza bepaalt, dat de voogdij bij de moeder blijft berusten.
De reden is: onvoldoende broers en vaders zijn nog in leven.

3.15 *Het gezin*

Hoe groot is je gezin, vragen we de man. Ik heb een vrouw, drie dochters, drie zonen en een martelaar, antwoordde hij.

3.16 *Het gevaarlijkste beroep in Gaza: visser*

Op grond van de Oslo akkoorden mogen de vissers hun netten uitwerpen tot 20 mijlen uit de kust. Geleidelijk aan heeft de Israëlische marine hen met geweld en intimidatie teruggedrongen tot 3 mijl. Naarmate het water ondieper wordt, zijn de gevangen vissen kleiner. De grotere boten met hun grotere netten zijn nu onbruikbaar. Voor de kleinere loont uitvaren nauwelijks meer de moeite. Gegeven de grote voedselschaarste en de noodzaak inkomen voor de familie te genereren, varen zij toch uit.
Normale visvangst zou in een groot deel van de Gazaanse behoefte voorzien en de afhankelijkheid van buitenlandse hulp aanzienlijk doen verminderen.

De vissers lopen grote risico's. Zij kunnen elke dag op zee alles verliezen: de scheepsmotor, de boot, gewond raken of gevangen genomen. Zij, of hun medeopvarenden, kunnen worden doodgeschoten.

Elke week is er wel een incident met de Israëlische marine.

Sinds 2005 zijn door de Israëlische marine 300 grotere en kleinere scheepsmotoren onherstelbaar beschadigd.
Het gebeurt regelmatig dat oorlogsbodems met hoge snelheid op de notendopjes van de vissers afstormen, vlakbij op hoge snelheid afdraaien en aldus gevaarlijk hoge golfslag veroorzaken. Soms slaan boten om en verdrinken opvarenden. De marinevaartuigen bieden geen hulp aan de drenkelingen.
Regelmatig worden boten beschoten. Vissers worden door scherpschutters gedood. Wanneer een medeopvarende, meestal een vader of een broer, wordt gedood, nemen de anderen de verplichte periode van rouw in acht. Daarna gaan zij de zee weer op. Er is geen keus.

Vlak voor ons bezoek, op 14 november, werd door de Israëlische marine een vissersboot aangehouden en de drie bemanningsleden (17, 20 en 35 jaar oud) gevan-

gengenomen. Dit komt regelmatig voor. Op grond van ervaring is er geen peil op te trekken wanneer bekend wordt waar zij zijn. Zij kunnen voor jaren de cel in gaan zonder aan de weet te komen waarvan zij worden beschuldigd. Het kan voor één van hen of meerdere ook slechts enige maanden duren. Vast staat dat zij - afgemeten aan de daarvoor geldende internationale rechtsnormen - zullen worden gemarteld.

3.17 Beschaving

Sinds zeker 1937 spreken joodse en Israëlische religieuze, politieke en militaire leiders zich - getrouw aan Gush Emunim - op uiterst denigrerende en demoniserende wijze over de Palestijnen. [Bijlage VI]

Gedurende het bezoek hebben wij honderden Gazanen van alle rangen en standen ontmoet, die steeds gruwelijke feiten van de Israëlische onderdrukking aandroegen. Niemand heeft zich agressief of denigrerend over joden of Israël uitgelaten. Men heeft scherpe kritiek op het zionisme als bron van alle kwaad en refereert veelal aan Israël als 'Palestina van voor 1948'.

Na een langdurige Egyptische grenscontrole, reden wij op 25 november eindelijk Rafah uit, richting Caïro. Ineens werd ons een 15 jaar jonge Gazaan geïntroduceerd. Hij zou voor ons via de luidsprekers zingen. Zijn ambitie was om een bekende zanger te worden. Zijn vader en moeder vonden de dood in Israëlische gevangenschap. Zijn broer zit nog steeds vast. Niet lang geleden stierf na een Israëlische luchtaanval zijn driejarig zusje in zijn armen.

De gezongen boodschap van deze jonge man was, dat de liefde voor de mensen en de liefde voor God alles overwint. Pas na een volle minuut stilte barstten de reizigers in applaus los.

4. Gevangenschap

4.1 De methode

Onmiddellijk na het uitroepen van de Israëlische staat in 1948 ving het gevangenenbeleid, als een van de vele onderdrukkingsinstrumenten van de Palestijnen, aan. Inmiddels hebben ca. 800.000 mannen, vrouwen en kinderen gevangen gezeten. Dat is ruwweg evenveel als de gehele bevolking van Amsterdam. Het is moeilijk om Palestijnse families te vinden die niet één of meerdere leden in de gevangenis hebben, of hebben gehad. De Vierde Geneefse Conventie verbiedt het overbrengen van gedetineerden buiten hun, bezet gebied. Palestijnse gevangenen uit de bezette gebieden worden op grote schaal overgebracht naar Israël.
Het aantal gevangenen wordt op een gewenst niveau gehouden. Jarenlang schommelde dat rond de 11.000 à 12.000 personen. Nu beweegt het zich rond de 6.000. In de aanloop tot de gevangenenruil met Gilad Shalid werd het aantal opgevoerd, kennelijk om de afname bij de ruil te compenseren.

De delegatie werd ontvangen door de minister van *'Detainees'*, Dr. Atallah Abuelsebah. In Israëlische gevangenschap werden al zijn tanden uit zijn mond geslagen. Van het veertigtal aanwezige ex-gevangenen, alsmede moeders en echtgenotes van gevangenen droegen de meeste een grote foto van hun geliefde bij zich.

Weerkerende hoofdthema's waren moord, martelen als systeem (ook van vrouwen en kinderen), ontbreken van vrijwel elke vorm van medische zorg, slechte hygiënische leefomstandigheden, het ontbreken van tenlasteleggingen, geen of zeer late toegang tot een advocaat, onzekerheid over de duur van de gevangenschap, onduidelijkheid over de verblijfplaats van de gevangene, sporadisch toegestaan familiebezoek gepaard gaande met vernederingen en onzekerheid over een daadwerkelijke ontmoeting. Hoewel het Rode Kruis de situatie probeert te verbeteren, is onvoldoende winterkleding beschikbaar, vooral voor de kindgevangenen. Het huis van gearresteerden wordt veelal door gepantserde, *custom made,* Caterpillar bulldozers met de grond gelijk gemaakt. De familieleden moeten dan hals over kop vluchten.

De rechtzaken van Palestijnse gevangenen worden, in tegenspraak tot het internationaal recht, zonder uitzondering voor militaire rechtbanken gebracht. [16] *Virtually all - 99,74%, tob e exact - of cases heard by the military courts in the territories end in a conviction, according to data in the military courts' annual report [...]* [17]

Volgens de minister worden de Palestijnse gevangenen slecht behandeld omdat zij door de Opperrabbijn worden gekwalificeerd als luizen, knaagdieren en zwerfhonden. Afgaande op uitspraken van joods/Israëlische leiders (zie Bijlage VI) en de doelstellingen en methoden van Gush Emunim is dit geen ongeloofwaardige verklaring.

Ter illustratie een greep uit de verhalen.

4.2 De 'Shabah'

Al Mazen Center for Human Rights rapporteert [18]:

> *Since 1967, the Israeli authorities have arbitrarily and deliberately arrested Palestinians civilians in attempts to subjugate civilians. Israel has practiced systematic torture against Palestinians with the approval of the Israeli High Court. The Israeli High Court has allowed the internal Israeli intelligence agency 'Shabak' (otherwise referred to as Shin Bet) to practice a "reasonable amount of" psychological and physical torture on Palestinian detainees. The Israeli law grants immunity to the Israeli interrogators who practice torture against Palestinian detainees held for 'security' reasons. The UN committee against torture strongly condemned this act.*

Iedere Palestijn kent het woord 'Shabah'. Het refereert aan de, ook door Israëlische mensenrechten ngo's gedocumenteerde, meest gebruikte Israëlische martelmethode. Deze wordt meestal vooraf gegaan door langdurige eenzame opsluiting en afranseling.
Al Mazen Center for Human Rights:

> *Palestinian detainees are subject to severe beatings and of being held in the Shabah position (the painful binding of the detainee's hands and feet to a chair) for long periods of time.*

4.3 Keizersnede

Zij stond, in een zwarte *abaja* en een witte hoofddoek, kaarsrecht op het podium van het auditorium van het *Ministry of Detainees*. Zij was, zei zij, zwanger toen zij gevangen werd genomen. De bevalling moest plaatsvinden via een keizersnede. Tijdens de ingreep werd zij aan handen en voeten aan de spijlen van het bed geketend.

Na afloop kreeg zij één aspirine en een glas water. [19]

4.4 Israëlische handel

Een moeder vertelde dat zij van de Israëlische gevangenisautoriteiten het lichaam van haar zoon retour kreeg. Een groot aantal van zijn organen was verwijderd. [20]

4.5 Zeventien en zeven jaar

De zoon van een andere moeder zit al zeventien jaar gevangen in Israël. Waarom weet niemand. Zij had, zei de vrouw op leeftijd, hem zeven jaar niet gezien toen zij op

bezoek mocht komen. Het was een moeizame en kostbare tocht vol hindernissen en vernederingen. De procedure in de gevangenis was haar bekend. Het duurde lang, de interviews inhoudelijk uitputtend en vermoeiend, het lichamelijk onderzoek beschamend, de behandeling ruw en onbeschoft. Maar eindelijk was het voorbij en zou zij haar zoon ontmoeten.

Toen werd zij op haar schouder getikt. Het ging helaas niet door. Zij moest weer vertrekken.

4.6 *Na 28 jaar*

Hij had al 28 jaar achter de tralies achter de rug. Telkens werd zijn detentie voor onbepaalde tijd verlengd. Nu mocht hij naar huis. Hij kreeg zijn weinige eigendommen terug en liep naar de uitgang. Daar werd hij tegengehouden en bevond zich even later weer achter de tralies.

Alweer voor onbepaalde tijd.

4.7 *Aanklacht onbekend*

De zoon van Mohammed werd in 2000 gearresteerd. Hij werd tot 12 jaar gevangenisstraf veroordeeld. Onbekend is wat hem ten laste werd gelegd en er is niets bewezen.

4.8 *Gezinsdrama*

De echtgenoot van de vrouw werd vijfmaal gearresteerd, zat 25 jaar vast en is daar inmiddels overleden. Nu zit ook haar zoon, 15 jaar oud, in het gevang. De Officier van Justitie eist op dit moment voor haar andere zoon 20 jaar opsluiting. De laatste keer dat zij haar kinderen zag, was vier jaar geleden. Een van de thuisblijvende kinderen is gehandicapt en moet voor medische behandeling de Gazastrip verlaten. Aangezien vader en broers werden gearresteerd, mag hij op last van de Israëlische autoriteiten Gaza niet verlaten. Hun huis werd in 2008 door militaire Caterpillar bulldozers vernietigd.

Eerst zond ik, zo vertelde zij, foto's van mijn kinderen naar mijn man in de gevangenis. Nu zend ik foto's van mijn kleinkinderen naar mijn kinderen.

4.9 *Familiedrama*

Van de vrouw bevinden zich in Israëlische gevangenschap: haar echtgenoot en twee van haar zonen en de broer van haar man, alsmede zijn twee zonen.

5. Gevangenenruil

5.1 *Losgelaten en toch gevangen*

De man van middelbare leeftijd wachtte ons in de hotellobby op. Na 27 jaar was hij bij de gevangenenruil met Gilad Shalid uit Israëlische gevangenschap ontslagen en naar Gaza gebracht. Israël stelde als voorwaarde dat hij in Gaza zou blijven en zich niet bij zijn familie in Jenin op de Westoever zou voegen. Hij voelt zich in Gaza nog steeds opgesloten in een gevangenis. Hij kan nu tenminste met zijn familie bellen.

Hij vroeg ons of onder het internationaal recht gezinshereniging een recht is.

5.2 *Vrij en ter dood veroordeeld*

Israël weigerde akkoord te gaan met de vrijlating van een aantal vrouwen. Onder hen zijn er twee die lijden aan kanker, de een heeft keelkanker, de andere is als gevolg van de ziekte blind. Onder grote Egyptische druk ging Israël uiteindelijk akkoord met hun ontslag, echter onder één voorwaarde: beide vrouwen mogen zich buiten Palestina niet onder behandeling stellen.

6. Gaza, Nederlandse financiële en consulaire zaken

6.1 De Nederlandse belastingbetaler

Op grond van de Vierde Geneefse Conventie is een bezettende macht, in dit geval Israël, verplicht om ten behoeve van de - Palestijnse - bevolking zorg te dragen voor onderwijs, gezondheidszorg en veiligheid. Israël is in werkelijkheid voor de Palestijnse bevolking bepaald geen veiligheidsfactor, maar integendeel een levensbedreigende. Tot de expliciete beleidsdoelstellingen van het Israëlische regime behoren het frustreren van en schade toebrengen aan het onderwijs en aan de gezondheidszorg. Op allerlei wijzen wordt de infrastructuur vernietigd.

Met multilaterale en bilaterale financiële middelen worden de Palestijnse onderwijs- en gezondheidssectoren zo goed en zo kwaad als in de gegeven omstandigheden maar mogelijk is, ondersteund. UNWRA speelt daarin een cruciale rol. Wanneer Israël voor de zoveelste keer scholen, gezondheidscentra en andere Palestijnse infrastructuur heeft vernietigd, schieten multilaterale en bilaterale donoren te hulp om de schade te herstellen.

Niet alleen komen de genoemde kosten voor de bezetting van de Palestijnse gebieden niet, zoals het zou horen, ten laste van de Israëlische belastingbetaler. Deze kosten worden opgebracht door de belastingbetalers in de rijke, voornamelijk Westerse landen. Zij draaien ook op voor de kosten van het herstel van hetgeen Israël moedwillig vernietigt.

In feite kan de Israëlische economie de kosten van de bezetting, een fractie van de totale kosten, gemakkelijk opbrengen. Het grootste aandeel daarin wordt door ons, Westerse belastingbetalers, opgebracht. Er bestaat dus geen financiële prikkel voor Israël om de bezetting te beëindigen. Wanneer de internationale gemeenschap Israël zou dwingen - de instrumenten daarvoor zijn ruim beschikbaar - deze kosten daadwerkelijk op zich te nemen, mag men gevoeglijk aannemen dat het Israëlische enthousiasme voor de bezetting drastisch zou afnemen. Daarmee worden tegelijk twee doelstellingen bereikt. Het verminderen van deze uitgaven door de donoren heeft, ten eerste, een heilzame uitwerking op hun eigen begrotingstekorten. Ten tweede zou het Israël een krachtige stimulans verschaffen om met de Palestijnen de rechtvaardige en duurzame vrede te sluiten waar iedereen in de regio naar snakt.

6.2 restituties

De Nederlandse regering staat voor de taak om in de lopende regeerperiode niet minder dan €18 miljard, en als het tegenzit misschien meer, te bezuinigen. Israël kan, en moet, daaraan zijn bijdrage leveren.

Met Nederlandse middelen voor bilaterale ontwikkelingssamenwerking werd geïnvesteerd in de haven en het vliegveld van Gaza. Ook werd aan president Yasser Arafat een Fokker F-50 regeringsvliegtuig ter beschikking gesteld. Al deze investeringen werden door Israël vernietigd.
De Nederlandse regering is aan zijn belastingbetalers verplicht om van Israël te eisen de geleden schade te vergoeden. Het totaal van de desbetreffende uitgaven kunnen door het ministerie van Buitenlandse Zaken gemakkelijk worden vastgesteld. Israël moet geacht worden dit geld van Nederland te hebben geleend. Daarom is rentebetaling op basis van samengestelde interest niet meer dan redelijk. Het in rekening te brengen rentepercentage zou gelijk gesteld kunnen worden aan dat van de staatsleningen in de relevante periode.

Nieuwe internationale financiële bijdragen aan de Israëlische bezetting van Palestina dienen beschouwd te worden als leningen aan Israël. Een multilateraal instituut, zoals de Wereldbank, zou belast kunnen worden met de registratie en de invordering van deze Israëlische schulden. Er zou ook een heilzame werking op het vredesproces uitgaan wanneer de internationale gemeenschap zich niet beperkt tot het ten laste van Israël brengen van de huidige bezetting. Onverplichte, decennia lange multilaterale en bilaterale financiering van de bezetting dient ook ten laste van Israël te komen. Alle kosten voor de reconstructie van door Israël verwoeste Palestijnse infrastructuur, gedragen door de internationale gemeenschap, moeten door Israël volledig te worden gerestitueerd.

Tijdens en na de reis is een aantal aspecten aan de behartiging van consulaire zaken opgevallen, die wellicht de aandacht behoeven. Deze betreffen het reisadvies voor Gaza en de dienstverlening aan in Gaza gevestigde Nederlanders en aan Palestijnen.

6.3 Het reisadvies

Van de zijde van het Ministerie van Buitenlandse Zaken werd ik erop attent gemaakt, dat een negatief reisadvies voor Gaza van kracht is. Het desbetreffende bericht vond ik echter pas na terugkeer uit Gaza.
Nieuwsgierig naar de gevaren die mij niet zijn overkomen, heb ik het reisadvies opgezocht. Dat kostte enige moeite. Noch onder de P (Palestina), noch onder de G (Gaza) was informatie te vinden. Onder de I (Israël) vond ik wat ik zocht. Omdat Nederland een tweestaten oplossing voorstaat en de bezetting van de Palestijnse gebieden illegaal acht, komt deze rubricering als politiek incorrect voor.

Over Gaza vond ik het volgende:

> *Er is een grote dreiging van terrorisme in de Gazastrook. Aanvallen vinden willekeurig plaats, ook in plaatsen die worden bezocht door expats en buitenlandse reizigers, m.n. in Gaza en het grensgebied van Israël. Er is een risico van ontvoering in de Gazastrook door extremistische islamitische groeperingen. Daarnaast hebben*

er een aantal gewelddadige confrontaties tussen Hamas en andere extremistische groeperingen in de Gazastrook plaatsgevonden, met onschuldige omstanders onder de slachtoffers. […] De veiligheidssituatie in Gaza is in hoge mate onvoorspelbaar en reizen naar en in Gaza wordt ontraden.

Reizigers hebben behoefte aan nauwkeurige informatie, zeker voor gebieden met een hoog risico. Daarom stel ik voor het reisadvies aldus aan te vullen:

Israëlische aanvallen op burgerdoelen vinden onregelmatig, op allerlei plaatsen en ongeveer wekelijks plaats. Deze worden uitgevoerd door gevechtsvliegtuigen, door Apache aanvalhelikopters, met grond-tot-grond en lucht-tot-grond raketten en met onbemande vliegtuigen (de zgn. drones). Waakzaamheid is zinloos. De aanval is begonnen voordat u er zich bewust van kan zijn.

U wordt ten stelligste afgeraden de door Israël aan Gazaanse zijde afgedwongen bufferzones langs het Israëlische deel van de afscheidingsmuur te betreden. De kans is groot dat u per van afstand bediend geschut onder gericht vuur wordt genomen. Wanneer u dit gebied, ook onopzettelijk, in het donker betreedt, is de kans dat u dodelijk wordt getroffen 100%.

U wordt eveneens ten sterkste afgeraden met vissers de zee op te gaan. Wekelijks vinden incidenten plaats:

- *Israëlische marinevaartuigen veroorzaken pal naast de kleine vissersbootjes regelmatig gevaarlijke golfslag waardoor een aantal soms omslaat. Standaard weigeren de marineschepen hulp te bieden bij het redden van deze drenkelingen. Terugzwemmen is meestal geen optie;*
- *scherpschutters op Israëlische marineschepen doden regelmatig vissers. Hoewel deze militairen in scherp schieten doeltreffend zijn, kunt ook u - en waarschijnlijk dodelijk - worden getroffen;*
- *in andere gevallen kunt u met de op hun boot aanwezige vissers gevangen worden genomen en voor onbepaalde tijd en incommunicado in een Israëlische gevangenis worden opgesloten, zonder dat ooit een beschuldiging wordt uitgebracht en zonder toegang tot een advocaat. U dient er rekening mee te houden dat de geheugenkaart van uw mobiele telefoon wordt geconfisqueerd voor onderzoek door de Israëlische geheime diensten naar uw, in hun ogen ongewenste, contacten. Ook de geheugenkaart van uw fototoestel wordt in beslag genomen ter vernietiging van het eventuele bewijsmateriaal van de gebeurtenis en andere Israël mogelijk belastende beelden.*

Het martelen van niet-Palestijnen vindt niet altijd plaats. Het is echter ook niet uit te sluiten"

6.4 Dienstverlening aan in Gaza gevestigde Nederlanders

Voor zover kon worden nagegaan, was er tijdens ons bezoek één Nederlandse onderdaan in Gaza gevestigd. Naar wij vernamen, bleef het steeds onduidelijk of het Ambassadekantoor in Ramallah, dan wel H.M. Ambassade in Tel Aviv, de competente instantie is. Contact met beide verliep stroef. Bevestiging van verzoeken en antwoorden daarop duurden lang en kwamen pas na enig aandringen. Betrokkene werd duidelijk gemaakt, dat op consulaire bijstand ter plaatse niet al te vast dient te worden gerekend.

Naar het voorkomt, moet voor de cliënten in de eerste plaats de verdeling van de competenties van meet af aan duidelijk zijn en ten tweede enige stroomlijning in de dienstverlening worden aangebracht. Ook kan, zo lijkt het, blijk worden gegeven van een structureel positieve grondhouding, waarbij - natuurlijk binnen de vigerende feitelijke bureaucratische, militaire en politieke omstandigheden - alle consulaire bijstand verleend wordt die, juist rekening houdend met de moeilijke leefomstandigheden in Gaza, gerechtvaardigd is.

6.5 Dienstverlening aan Palestijnen

Het behoeft, gezien het hierboven ad 3 gestelde, geen betoog dat adequate consulaire dienstverlening, ook aan Palestijnen in Gaza, een bijzondere uitdaging vormt. Deze lijkt dan ook van H.M. Ambassade en het Ambassadekantoor extra inspanning te moeten vergen.

Onze aandacht werd op het volgende aspect gevestigd. Een jonge Palestijn uit Gaza is aangenomen voor een onderzoeksstage aan een Nederlandse universiteit. Zijn verblijf vangt begin 2012 aan. Hij is daarom bezig een visum aan te vragen voor hemzelf, zijn echtgenote en hun 4 maanden oude dochter. Op zijn aanvraag meldde een IND voorlichter hem als volgt:

> *You are correct in noting that Palestine is not available in the countries list. This has to do with the fact that, as you may know, the Netherlands hasn't acknowledged Palestine as an independent country.*
> *I would therefore advise you to consult our Residence Wizard by choosing another country from outside of the European Union, for instance Egypt. In this way, you can inform yourself on the necessary procedures and documents. However, since Palestine is not acknowledged, it will be difficult to supply us with a valid passport. Therefore I advise you to seek contact the Dutch embassy in Ramallah in order to find out how your family members will be able to meet this requirement.*

Dit bericht geeft aanleiding tot de volgende opmerkingen:

- in herinnering wordt gebracht, dat de merkwaardige fout in de informatie, dat 'Palestina' niet als zelfstandig lemma voorkomst, zich ook bij de reisadviezen voor de Palestijnse gebieden voordoet;

- waar de desinformatie ook vandaan mag komen, wanneer Nederland zich of-

ficieel op het standpunt zou stellen dat Palestina niet wordt erkend als “een onafhankelijk land”, is dit strijdig met het internationaal recht. Op grond van het Volkenbondmandaat voor Palestina uit 1923 en de Verdeelresolutie van de VN uit 1947, beide door Nederland aanvaard, is Palestina een erkende staat. Israël is een afsplitsing van Palestina. De inzet van onderhandelingen tussen Palestina en Israël is dan ook niet het ontstaan van Palestina als staat, maar de erkenning door Israël van Palestina als staat;

- omdat Palestina zonder enige twijfel een erkende staat is, behoort Nederland een Palestijns paspoort ook als rechtsgeldig document te erkennen en voor consulaire handelingen te aanvaarden;
- waar de Palestijnse staat bestaat, is de veronderstelling van IND niet vreemd dat er zich een Nederlandse ambassade in Palestina zou bevinden. Deze zou ten rechte echter niet in Ramallah, maar in Oost-Jeruzalem zijn gevestigd;
- het is bepaald verwarrend te noemen dat betrokkene wordt verwezen naar zowel een ‘Residence Wizard’, wat dat ook moge zijn, en het Ambassadekantoor in Ramallah. Een ‘one-stop-loket’ heeft voor de juiste uitoefening van de consulaire dienstverlening in de gegeven moeilijke geografische, politieke en logistieke omstandigheden, een hoge prioriteit;
- wat de bureaucratische complicaties ook mogen zijn, onderhavig IND-bericht kan nauwelijks aanspraak maken op een vorm van consulaire dienstverlening. Palestijnen worden in het vrijwel hermetisch afgesloten Gaza op alle mogelijke manieren door Israël gefrustreerd in het uitoefenen van hun internationaal gefundeerd mensenrecht, het volgen van onderwijs. In dat licht valt het te betreuren dat de Nederlandse procedures kennelijk ook niet bepaald tegemoetkomend genoemd kunnen worden.

Geadviseerd wordt na te gaan of in Gaza een Arabisch sprekend persoon kan worden aangesteld als intermediair tussen de Nederlandse en Palestijnse cliënten en het officiële Nederlandse loket, in Tel Aviv dan wel in Ramallah. Gedacht zou kunnen worden aan de persoon die in geval van calamiteiten is aangesteld als contactpersoon tussen de Nederlandse vertegenwoordiging in - waarschijnlijk - Ramallah en de Nederlandse gemeenschap in Gaza.
Tenslotte wordt volledigheidshalve opgemerkt, dat het *Centre Culturel Français* maandelijkse programma’s van culturele activiteiten organiseert, voor de Gazanen een oase van beschaving.

7. Israël, “de enige democratie in het Midden Oosten”

In het *Ministry for Detainees* in Gaza Stad is een zaal ingericht door ex-gevangenen. Daar hebben zij de Israëlische martelmethoden en martelinstrumenten nagebouwd.

Shabah, zie 4.2

تعذيب الأسرى
الفلسطينيين (المسلخ)

شهداء الحركة الأسيرة
سميح سعيد ابو حسب الله
عبد القادر جبر ابو الفحم
سجن النساء
تعذيب الاسرى
الفلسطينين (المسلخ)

لن
ننساكم
קטסיעות

Noten

1 http://www.minbuza.nl/nl/actueel/brievenparlement,2009/06/Kamerbrief-inzake-Gaza--stand-van- zaken-onderzoeke.html

2 http://www.scribd.com/doc/74018574/Rapporten-Over-Cast-Lead

3 http://www.rightsforum.org/media/doc/Conclusies_The_Rights_Forum_Missie_Gaza_2011.pdf.

4 ontleend aan Amos Schocken, *The necessary elimination of Israeli democracy*, 25 November 2011, Haaretz. Deze schrijver is de derde generatie eigenaar en uitgever van Haarezt, het international meest gerespecteerde Israëlische nieuwsblad.

5 Alastair Crooke, *Permanent Temporariness,* London Review of Books Vol. 33 No.5, 3 March 2011. **Alastair Crooke**, who helped facilitate a number of ceasefires in the Israeli-Palestinian conflict between 2001 and 2003, was a member of the Mitchell Commission on the causes of the second intifada and a special adviser to Javier Solana, the former EU foreign policy chief.

6 Jeff Halper, *The Key to Peace: Dismantling the Matrix of Control,* z.j.

7 Oscar Garschagen, de Nabije Oosten-correspondent, NRC Handelsblad,: *"Slachtoffer Israël, Propagandamachine Hasbara moet de wereld van het Israëlische gelijk overtuigen; Van oudsher investeert Israël veel tijd, geld en moeite in het eigen imago. Als ons beleid maar goed wordt uitgelegd, zo redeneert het land, volgt begrip vanzelf"* NRC Handelsblad, 5-6 Augustus 2006, Zaterdags Bijvoegsel, blz. 6

8 www.Israel-mfa.gov.il/MFA/MFAArchive/2000_2009/2003/4/Ambassadors Course
www.jaconcact.org/courses/is-am

9 mededeling van de President van Libanon persoonlijk aan een Nederlandse delegatie, waaronder de auteur

10 Leonie van Nierop, *'Ze zijn uit op een genocide', Israël volgt de ontwikkelingen in Egypte met groot wantrouwen,* NRC, 2 december 2011

11 Een voorbeeld: een grote en beruchte kolonie bevond zich in het midden van de Gazastrook. Gazaanse studenten, woonachtig in het zuidelijk deel, reizen dagelijks naar hun universiteit in Gaza Stad in het noorden. De kolonisten hadden een bemande gevechtstank in de enige weg in die richting ingegraven. Op die manier blokkeerden zij jarenlang de toegang van de studenten tot hun universiteit en tot hun toekomst.

12 *depleted uranium, of which most of the fissile isotope uranium 235 has been re4moved,* Oxford English Dictionary

13 Karen Abu-Zayd Koning, Commissioner-General UNWRA, *Palestine Refugees in Global Context: Issues and Prospects,* presentation at the American University of Cairo, 14 December 2009

14 Richard Falk, *Slouching toward a Palestinian Holocaust,* The Transnational Foundation, 29 June 2007

15 zie:
Jan Elshout (IS, 61/3, maart 2007);
Floor Janssen (Clingendael Security Papers, nr.8, 2009);
Sara Roy (Hamas and Civil Society in Gaza: Engaging the Islamist Social Sector, Princeton University Press);
dr. Jeroen Gunning (Hamas in Politics, Hurst and Company, London, 2007).

16 De Nederlandse minister van Buitenlandse Zaken, Uri Rosenthal, heeft zich in algemene termen uitgelaten tegen het gebruik van militaire rechtbanken voor burgers. Voor zover bekend, heeft hij zich in het geval van Israël daar niet tegen verzet.

17 Chaim Levinson, *Nearly 100% of all military court cases in West Bank end in conviction, Haaretz learns,* Haaretz, 29 november 2011
http://www.haaretz.com/print-edition/news/nearly-100-of-all-military-court-cases-in-west-bank-end-in-conviction-haaretz-learns-1.398369

18 zie Al Mezan Center for human rights.
http://www.mezan.org/en/details.php?id=10375&ddname=torture&id_dept=9&p=center

19 Navraag in Nederland leert, dat na een keizersnede terughoudend pijnstillers worden verstrekt. Daarbij verschilt de pijnbeleving van patiënt tot patiënt. De verstrekking duurt hoogstens een dag tot enige dagen. In ieder geval heeft deze vrouw onnodig geleden.
Voor degenen die bekend zijn met de martelpraktijken op Palestijnen in Israëlische gevangenissen, is het ongeloof van de geraadpleegde gynaecoloog, daarmee niet vertrouwd, begrijpelijk: *Het lijkt mij onwaarschijnlijk dat dit zo onmenselijk is gebeurd. Normaal wordt iemand tijdens de keizersnede verdoofd onder spinaal anaesthesie. Waarna pijnstillende medicatie. Vastbinden aan handen en voeten wordt hier althans zeker niet toegepast. De medische zorg in Israël staat op het niveau van Nederland.*

20 dit soort praktijken is niet voorbehouden aan China. De gemelde ervaring vormt een verdere onderbouwing van eerdere analyses van de betrokkenheid van hoge Israëlische autoriteiten bij de organenhandel. Zie:
Alison Weir, Israeli Organ Trafficking and Theft: From Moldova to Palestine, Washington Report on Middle East Affairs, November 2009, pp. 15 - 17;
Kevin Flower and Guy Azriel, Israel harvested organs without permission, officials say, CNN, 21 December 2009,
http://edition.cnn.com/2009/WORLD/meast/12/21/israel.organs/

BIJLAGE I

Deelnemerslijst

Asef, Daniel Edgardo	Argentina
Basteiro, Sergio Ariel	Argentina
West, Mariano Federico	Argentina
Hani Abdelhalim	Austria
Stuart Reigeluth	Belgium
Mohammad Hajajji	Belgium
de Alencar Rodrigues filho, Francisco	Brazil
Sant'anna Pignataro, Marina	Brazil
Brain Navarro, Alejandro	Chile
Melo Auigelo	Chile
Fernandez Sabat, Marcela Costanza	Chile
Silva Edwards, Josè Manuel	Chile
Valenzuela Chahin, Fuad Eduardo	Chile
Zamorra Encalada, Eduardo	Equador
Mazen Kahel	France
Gerry MacLochlainn	Ireland
James Bannon	Ireland
Paul Murphy	Ireland
Margaret Jennifer McCann	Ireland
Adel Abu Rawwa	Italy
Angela Lano	Italy
Fernando Lattarulo	Italy
Fernando Rosi	Italy
Mohammad Hannoun	Italy
Monia Benini	Italy
Mohammed Abdel-Fattah Al-Attar	Jordan
Mohammed Mostafa Alnubani	Jordan
Wael Akram Saqqa	Jordan
AbdulBaset Alnajjar	Libya
Yusuf Irmais	Libya
Khalid Bin Abd Samad	Malysia
Dr Siti Mariah Mahmud	Malysia
Siti Zailah Binti Mohd Yusoff	Malysia
Nour Aldein Karbaln	Morocco
Johannes Jacobus Wijenberg	Netherlands
Abou Rashed Amin	Netherlands
Benjemin Morris de Levie	Netherlands
Berrag Ahmed	Netherlands
Sarhan Ahmad	Netherlands

Sebregts Sylvia Johanna Josepha	Netherlands
Tachi Ali	Netherlands
Gretta Duisenberg	Netherlands
Ghazal Husni	Netherlands
Haji Muhammad Adeel Khan (Senator)	Pakistan
Ramy Abdu	Palestine
Krivoshein Canese, Ricardo Nicolas	Paraguay
Hugo Carrillo Cavero	Peru
Abdullatif Teriaki	Poland
Artur Domosławski	Poland
Maciej Wieczorkowski	Poland
Małgorzata Tkacz-Janik	Poland
Miersław Majeran	Poland
Omar Faris	Poland
Nelson Peralta	Portugal
Marisa Matias	Portugal
Jim Hume	Scotland
Bostjan Videmsek	Slovinia
Rosa Meneses	Spain
Khalid Al-yousef	Sweden
Silvia Cattori	Switzerland
Arafet Boujoma'	Tunisia
Ahmad Elterk	UK
Arafat Shoukri	UK
Clare Short	UK
Jenny Tonge	UK
Keith Tonge	UK
Vinas Moreira, Costanza Beatriz	Uruguay
Anne Wright	USA
Khaled Turaani	USA
Pamela A Rasmussen	USA
Safwat Hejazi	Egypt

BIJLAGE II

Event/Location	Time
Sunday 20th Nov.	
Arrive in Cairo	
Check-in to hotel.	
Le Meridian,	
El Remaya Square	
Cairo.	
Monday 21rd Nov	
Depart for Gaza (Rafah crossing)	06.00hrs
Arrival at Rafah crossing, Press conference.	13.00hrs
Lunch at PLC	13.30- 14.45hrs
Hotel check-in Hotel Commodore	15.00 – 15.30hrs
Rasheed Street,	
Gaza City	
Meeting with Gaza Fishermen and tour in Gaza Seaport	15.45 – 16.45hrs
Private Enterprise visit (Gaza Electrical Tool Company)	17.00 – 18.00hrs
Alsenaa Street, Gaza	
Refreshment and Evening Meal	18.15hrs
Return to Hotel	21.00hrs
Tuesday 22ed Nov.	
Visit to Hospitals: An Nasr Children's Hospital	
and Ministry of Health exhibition, Gaza City	09.15 –10.45hrs
Gaza Artificial limbs and Polio Center	**11.00-12.30rs**
Lunch and Break	**13.00-14.45hrs**
Tour in Gaza town	15.00-16.45hrs.
Gaza women's group meeting (5 representatives)	17.00 – 18.00hrs
Meeting with Fateh Block	18:15-19.00hrs
Evening Meal	19.15 – 21.00 hrs
Return to Hotel	21.00hrs

Wednesday 23ed Nov.	
Visit Alnusairat, Alburij Camps, and Alburij Wastewater treatment plant	09:30 – 11:45hrs
International Declaration to Refuse the People Siege	12.00 – 13.00 hrs
Reception and Lunch at University Collage	13.15 – 15.45hrs
Field briefing by Sebastien Trives, Deputy Director of UNRWA Operations	16.15 – 17.15hrs
Refreshment in The Hotel	17.30-18.15hrs
Meeting with NGOs and civil society organisations Meeting at hotel.	18.30 – 19.30hrs
Meeting with Gaza Government	19.45hrs – 21.00hrs
Dinner and Return to Hotel	21.15hrs
Thursday 24th Nov.	
Presentation from Coastal Municipal water Utility on water and wastewater situation.	09.30 – 10.30hrs
Palestinian Prisoners families	11.00-12.15hrs
Visit to Islamic University	12.30h – 13.30hrs
Lunch	14.00h -15.30h
Hotel Check out	15.45-14.00hrs
Arrive Rafah	16.30hrs
Arrive Cairo and check in at hotel	
Le Meridian,	
El Remaya Square	
Cairo	23.00hrs

BIJLAGE III

Deze kaart geeft twee verschillende zones aan die voor de Gazanen verboden gebied zijn.
Het eerste gebied bestaat uit de bufferzone langs de gehele afscheidingsmuur met Israël.
Het tweede gebied bestaat uit de Gazaanse visserijgronden tussen 3 en 20 mijl waar het verboden is te vissen.

U vindt de kaart geplakt op de achterzijde van de omslag.

BIJLAGE IV

Nov. 22, 2011

GLOBAL STATESMEN/NGO DELEGATION CALLS ON GOVERNMENTS WORLDWIDE TO DEMAND & ENFORCE END TO GAZA SIEGE

Group says free access must be allowed by land, sea, air

Saying it is long past time for the international community to step in and force Israel to end its siege on Gaza, a global coalition of statesmen and NGO representatives issued today a unanimous resolution demanding immediate action through all diplomatic, cultural and economic means possible.

The delegation of more than 100 government officials and advocates from more than 40 countries adopted the resolution as they conducted a visit to Gaza to assess the evolving conditions on the ground. Organized by the European Campaign to End the Siege on Gaza and other NGOs, the delegation includes representatives from more than 40 countries and is the largest group of national officials yet to visit Gaza.

Before drafting the resolution, the delegation considered reports from experts documenting the following facts:

- Israel continues to maintain complete control over Gaza's territorial waters, preventing all movement of people and goods by sea and limiting fishing to a distance of three nautical miles from the Strip's coastline. Fishermen who defy the ban are shot at and/or their boats are confiscated. An estimated total of 4,500 residents who had previously supported their families by fishing have thus been stripped of their livelihoods and the entire population of 1.5 million have been deprived of a vital source of natural, inexpensive nutrition.
- Likewise, Israel prevents access to a 300-1,500 meter "buffer zone" along its border with Gaza, cutting residents off from one-third of their most arable land.
- All exports from Gaza continue to be virtually prohibited. Although a minimal amount of strawberries, flowers, peppers and tomatoes were allowed

to be shipped out between November 2010 and May 2011, the average rate of export during that time was two truckloads per day, compared to Israel's commitment in 2005 to allow the export of 400 truckloads per day. Since May 12 of this year, no trucks carrying goods for export have been allowed to leave the Strip. Without exports, it is impossible for Gazans to build anything close to a health, self-sufficient economy. Thus, the official unemployment rate now stands at 25.6 percent.

• Imports of construction materials continue to be severely restricted, when allowed in at all. Each month since January 2011, approximately 17% of the materials that entered monthly in the years prior to June 2007 (when the siege began) has been allowed in. One consequence is a shortage of 250 schools.

The resolution calls for free access for both people and goods by land, sea and air, through both Israel and Egypt.

Resolution

The time for words is past. Governments and human rights organizations worldwide must employ all peaceful powers at their disposal to force an end to the siege. These actions should include economic sanctions, cultural boycotts and diplomatic actions such as ambassador recalls.

Specifically, the International Delegation calls for all governments and NGOs to use these measures to demand:

- *An end to the prohibition on exports.*
- *An end to all import bans and restrictions related to consumables, healthcare and industry/business.*
- *The lifting of all control of Gaza's territorial waters.*
- *The opening of the "buffer zone" along Gaza's border with Israel.*
- *The free flow of people in and out of Gaza, limited only by reasonable security checks and document requirements.*
- *International acceptance of the Palestinian people's democratic choices in the next elections, and a commitment to constructively engage with their elected representatives.*

Delegation members will work through their own networks to lobby for the implementation of this resolution.

BIJLAGE V

الحمـــلة الدوليـــة للإفـــراج عن النواب المختطفـين

THE INTERNATIONAL CAMPAIGN FOR RELEASING THE ABDUCTED MEMBERS OF PARLIAMENT

Free PLC Members

21-11-2011

To : Member of the International Parliamentary Delegation to Gaza

First of all , We, in the International Campaign for Releasing the Abducted MPs, thank you for your humanitarian stands towards the just Palestinian issues,

As you are aware, the Israeli authorities had abducted 45 MPs in 2006 including the speaker of the parliament Dr. Aziz Dwiek. In the same time, the Israeli minister of Interior had issued a decision for confiscating the IDs of three of Jerusalemite MPs and the minister. The claim of their abduction is that this abduction as a reply of arresting the Israeli solider Jilad Shalit. These actions were political crimes as they are not based on any legal justifications.

However the Swap Deal was completed and the Shalit was released, the Israeli authorities are still committing the crime of abduction and renewing the sentences of the MPs . Recently, 20 MPs were re-abducted after spending more than three years behind the Israeli bars.

Moreover, the Jerusalemite MP, Muhammad Abu Teer, was deported while MP. Muhammad Totah and Minister Khalid Arafah are still protecting in the headquarter of the Red Cross. In addition, the Israeli occupation had abducted Ahmad Atoun from the tent of protect. On 23/10/2011, the Israeli court issued a decision stating that there is no reason for deportation and asked the Israeli minister of Interior to clarify the reasons of keeping their IDs confiscated. It added the decision of confiscating the IDS is not based to any legal justification.

For all the above reasons. We, in the International Campaign, are full of hopes to exert your efforts from your position in the parliament, Government or international institutions to take urgent steps to stop the crime of abducting MPs and unjust decision of deporting the Jerusalemite MPs and ending these crimes which is not only a Palestinian one but also it is World Parliamentary Crisis.

MP. Mushir Al Masri

Head of the International Campaign

To Contact with the Campaign : Phone : +970599443767, Email : F.relations@hotmail.com

Email: freeplc2009@gmail.com | Telfax: 0097282825936 | Mobile: 0972599443767

Website: www.freeplc.org

Table Clarified the data of the Re-abducted MPs

	Name of MP	Place	Date of Release	Date of Re-abduction	Sentence
.1	Dr. Hatem Qifisha	Hebron	2009/11/1	2010/10/18	Six months as administrative detention (three times)
.2	Mahmoud El Ramahi	Ramallah	2009/3/31	2010/11/10	Six months as administrative detention (three times)
.3	Nayef Rjoob	Hebron	2009/12/27	2010/12/1	Six months as administrative detention (two times)
.4	Muhammad El Tal	Hebron	2009/12/27	2010/12/28	Six months as administrative detention (two times)
.5	Khaleel El Rabie	Hebron	2009/11/2	2010/12/30	Six months as administrative detention (two times)
.6	Dr. Omer Abdel Razeq	Salfit	2009/4/28	2011/1/11	Six months as administrative detention (two times)
.7	Muhammad Jamal El Natshah	Hebron	2010/9/12	2011/1/31	Six months as administrative detention (two times)
.8	Dr. Azam Salhab	Hebron	2010/9/8	2011/3/2	Six months as administrative detention (two times)
.9	Muhammad Maher Bader	Hebron	2009/11/2	2011/3/30	Six months as administrative detention (two times)
.10	Nizar Ramadan	Hebron	2010/9/8	2011/6/1م	Six months as administrative detention (two times)
.11	Abdel Rahmad Zidan	Tulkarem	2009/3/2	2011/6/2م	Six months as administrative detention (two times)
.12	Ahmad El Haj Ali	Nables	2009/4/22	2011/6/7م	Six months as administrative detention (two times)
.13	Sameer El Qadi	Hebron	2009/9/2	2011/6/16م	Six months as administrative detention (two times)
.14	Naser Abdel Jawad	Salfit	2009/9/2	2011/6/28	Six months as administrative detention (two times)
.15	Anwar El Zboon	Bethlehem	2010/4/25	2011/8/26	Six months as administrative detention
.16	Muhammad Abu Jehisha	Hebron	2009/9/2	2011/8/23	Six months as administrative detention
.17	Muhammad Abu Teel	Jerusalem	2010/5/20	2011/9/6	Six months as administrative detention
.18	Fadel Hamdan	Ramallah	2009/9/10	2011/9/15	Six months as administrative detention
.19	Ahmad Attoun	Jerusalem	200/6/258	2011/9/26	Not yet
.20	Hasan Yousef	Ramallah	2011/4/8	2011/11/1	Six months as administrative detention

Continue to back

Email: freeplc2009@gmail.com | Telfax: 0097282825936 | Mobile: 0972599443767
Website: www.freeplc.org

Email: freeplc2009@gmail.com | Telfax: 0097282825936 | Mobile: 0972599443767
Website: www.freeplc.org

BIJLAGE VI

Hoe Joodse en Israëlische leiders denken en spreken over de Palestijnen

We must expel Arabs and take their places.
David Ben-Gurion, toekomstig Premier van Israël, 1937. 'Ben-Gurion and the Palestine Arabs', *Oxford University Press*, 1985

Between ourselves it must be clear that there is no room for both peoples together in this country. We shall not achieve our goal if the Arabs are in this small country. There is no other way than to transfer the Arabs from here to neighboring countries - all of them. Not one village, not one tribe should be left.
Joseph Weitz, hoofd van het Jewish Agency's Colonization Department in 1940. In *"A solution to the Refugee Problem"*.

We should prepare to go over to the offensive. Our aim is to smash Lebanon, Trans-Jordan and Syria. The weak point is Lebanon, for the Moslem regime is artificial and easy for us to undermine. We shall establish a Christian state there, and then we will smash the Arab Legion, eliminate Trans-Jordan; Syria will fall to us. We then bomb and move on and take Port Said, Alexandria and Sinai.
David Ben-Gurion, sprekend tot de General Staff, mei 1948. Uit: Ben-Gurion, A Biography, Michael Ben-Zohar, *Delacorte*, New York, 1978

"We must do everything to insure (the Palestinians) never do return." Assuring his fellow Zionists that Palestinians will never come back to their homes. "The old will die and the young will forget."
David Ben-Gurion, in zijn dagboek, 18 juli 1948, geciteerd in Michael Bar Zohar's 'Ben-Gurion: the Armed Prophet', *Prentice-Hall*, 1967, blz. 157

Among the most disturbing political phenomena of our time is the emergence in the newly created State of Israel of the Freedom Party (Herut), a political party closely akin in its organisation, method, political philosophy and social appeal to the Nazi and Fascist parties.
Begin and Yitzhak Shamir, die leden waren van deze partij (voorloper van Likud en Kadima), werden Premiers. Albert Einstein, Hanna Arendt en andere prominente joodse Amerikanen, schrijvend in de *New York Times*, protesteren tegen het bezoek aan Amerika van Menachem Begun, december 1948

How can we return the occupied territories? There is nobody to return them to.
Golda Meir, Premier van Israël, 8 maart 1969

There was no such thing as Palestinians, they never existed.
Golda Meir, Premier van Israël, 15 juni 1969

We must use terror, assassination, intimidation, land confiscation, and the cutting of all social services to rid the Galilee of its Arab population.
Israel Koenig, "The Koenig Memorandum", ook bekend als "The Koenig Report", een Israëlisch intern en vertrouwelijk overheidsdocument, april 1979, gelekt naar de krant *al-Hamishmar*

We walked outside, Ben-Gurion accompanying us. Allon repeated his question. What is to be done with the Palestinian population? Ben-Gurion waved his hand in a gesture which said 'Drive them out'.
Yitzhak Rabin, uitgelekte gecensureerde versie van Rabin's memoires, gepubliceerd in de *New York Times*, 23 oktober 1979

[The Palestinians are] beasts walking on two legs.
Menachim Begin, toespraak tot de Knesset, geciteerd in Amnon Kapeliouk, "Begin and the Beasts", *New Statesman*,25 juni 1982

We declare openly that the Arabs have no right to settle on even one centimeter of Eretz Israel... Force is all they do or ever will understand. We shall use the ultimate force until the Palestinians come crawling to us on all fours.
Raphael Eitan, Chief of Staff of the Israeli Defence Forces - Gad Becker, *Yediot Ahronot*, 13 april 1983, *New York Times*, 14 april 1983

When we have settled the land, all the Arabs will be able to do about it will bet to scurry around like drugged cockroaches in a bottle.
Raphael Eitan, Chief of Staff of the Israeli Defence Forces, *New York Times*, 14 april 1983

We have to kill all the Palestinians unless they are resigned to live here as slaves.
Chairman Heilbrun, voorzitter van het comite voor de herverkiezing van Generaal Shlomo Lahat als burgemeester van Tel Aviv, oktober 1983

"The Palestinians" would be crushed like grasshoppers ... heads smashed against the boulders and walls
Yitzhak Shamir, Israël's Premier, in een toespraak voor joodse settles, *New York Times*, 1 april 1988

Israel should have exploited the repression of the demonstrations in China, when the world attention focussed on that country, to carry out mass expulsions among the Arabs of the territories.
Benyamin Netanyahu, toen Plaatsvervangend Minister van Buitenlandse Zaken,

voormalig Premier van Israël, sprekend tot studenten van de Bar Ilan University. Uit het Israëlische journaal *Hotam*, 24 november 1989

Everybody has to move, run and grab as many hilltops as they can to enlarge the settlements because everything we take now will stay ours... Everything we don't grab will go tot them.
Ariel Sharon, Israël's Minister van Buitenlandse Zaken, sprekend tot een bijeenkomst van militanten van de extreem rechter vleugel Tsomet Party, *Agence France Presse*, 15 november 1998

The Palestinians are like crocodiles, the more you give them meat, they want more. ...
Ehud Barak, Premier van Israël, *Jerusalem Post*, 28 augustus 2000

When 2.5 million [Palestinians] live in closed-off Gaza [. . .] those people will become even bigger animals than they are today, with the aid of an insane fundamentalist Islam. [. .]. So, if we want to remain alive, we will have to kill and kill and kill. All day, every day. If we don't kill, we will cease to exist. The only thing that concerns me is how to insure that the [Jewish] boys and men who are going to have to do the killing will be able to return home to their families and be normal human beings.
Arnon Sofer, Professor in de Geografie, Haifa University, in *Up Front*, het weekend bijvoegsel van *The Jerusalem Post*, 21 mei 2004)

[...] Extremist rabbi Yousef Falay, who dwells at the Yitzhar settlement on illegally seized Palestinian land in the northern part of the West Bank, wrote an article in a Zionist magazine under the title "Ways of War", in which he called for the killing of all Palestinian males refusing to flee their country, describing his idea as the practical way to ensure the non-existence of the Palestinian race.
'We have to make sure that no Palestinian individual remains under our occupation. If they (Palestinians) escape then it is good, but if anyone of them remains, then he should be exterminated', the fanatic rabbi added in his article.
International Middle East Media Center (IMEMC), 18 September 2006

Hij [Matan Vilnai, Onderminister van Defensie van Israël] waarschuwde daarbij dat de Palestijnen een "shoah" riskeren. [...] in Israël wordt de term zelden gebruikt voor iets anders dan de door het naziregime aangerichte massamoord op de joden.
***NRC Handelsblad*, 1 maart 2008**

"We will apply disproportionate force on it (a Lebanese village) and cause great damage and destruction there. From our standpoint, these are not civilian villages, they are military bases.This is not a recommendation, this is a plan already authorised."
Major General Gadi Eisenkot, Israel Defence Forces head of the Northern Division, Yedioth Ahronoth Newspaper, 3 October 2008

"We've said that if there is rocket fire (from the Gaza Strip) against the south of the country, there will be a severe and disproportionate Israeli response to the fire on the citizens of Israel and its security forces. [...] The response will come at the time, the place and the manner that we choose."
Prime Minister Ehud Olmert, Telegraph, UK, 1 Februari 2009

"Let Abu Mazen [Mahmoud Abbas, president of the Palestinian Authority] and all these evil folk perish from this world. May God smite them with plague, them and these Palestinians."
Rabbi Ovadia Yosef, the spiritual leader of Israel's ultra-orthodox Shas party, in a blessing for the Jewish New Year Rosh Hashanah, The Financial Times, 30 August 2010

"Goyim were born only to serve us. Without that, they have no place in the world; only to serve the People of Israel. Why are gentiles needed? They will work, they will plow, they will reap. We will sit like an effendi and eat. With gentiles, it will be like any person: They need to die, but God will give them longevity. Why? Imagine that one's donkey would die, they'd lose their money. This is his servant. That's why he gets a long life, to work well for this Jew.
Rabbi Ovadia Yosef, the spiritual leader of Israel's ultra-orthodox Shas party and the former chief Sephardi rabbi of Israel, in his weekly Saturday night sermon, JTA, The Global News Service of the Jewish People, 18 October 2010

Colofon

Omslag: aanval van een Israëlische straaljager op Gaza
Foto: Mohammed Omar
http://arabic.cnn.com/2009/gaza.escalation/1/14/gaza.deathtoll/index.html
(pag. 3)
Foto's: Benji de Levie
Gretta Duisenberg

Ontwerp en druk: Robine, Twello